

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ โยชวา

หนังสือเล่มนี้ได้รับชื่อจากผู้นำของอิสราเอล คือโยชวา บุตรนูน โยชวาเป็นผู้นำของชาวอิสราเอลหลังจากที่โมเสส ได้เสียชีวิต เล่มนี้ เกี่ยวกับการที่ชนชาติอิสราเอล ได้ชนะ แผ่นดินที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่เขา เพื่อพระเจ้าจะทรง ช่วยเหลือชาวอิสราเอล พระองค์ต้องการสองสิ่งจากพวกเขา คือเขาต้องมีความเชื่อในพระเจ้า และเขาต้องเชื่อฟังพระเจ้า แล้วพระเยโฮวาห์ได้ต่อสู้เพื่อเขา และโดยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ พวกเขาได้ชนะแผ่นดินนั้น

ตามลำดับวัน เดือน ปี ของอาร์ชบิชอป เจมส์อาชชัวร์ ระยะเวลาที่โยชวาเป็นผู้นำของประเทศอิสราเอลนั้น คือ 26 ปี โยชวาเป็นผู้นำตั้งแต่ปีก่อน ค.ศ. 1451 ตอนนั้นโยชวากับคาเลบเป็นคนที่อายุมากที่สุดในชาวอิสราเอล ทั้งสองคนนี้มีอายุประมาณ 80 ปี

โยชวาได้รับหน้าที่ใหม่

1 อยู่มาเมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์สิ้นชีวิตแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชวามบุตรชายนูนผู้รับใช้ของโมเสส ว่า 2 โมเสสผู้รับใช้ของเราสิ้นชีวิตแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จงลุกขึ้น ยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ ทั้งเจ้าและชนชาตินี้ทั้งหมด ไปยังแผ่นดินซึ่งเรายกให้แก่เขาทั้งหลาย คือแก่คนอิสราเอล 3 ทุกๆตำบลถิ่นที่ฝ่าเท้าของเจ้าทั้งหลายจะเหยียบลง เราได้ยกให้แก่เจ้าทั้งหลาย ดังที่เราได้ตรัสไว้กับโมเสส 4 ตั้งแต่

ถิ่นทุรกันดารและภูเขาเลบานอนนี้ไกลไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส แผ่นดินทั้งหมดของคนฮิตไทต์ ถึงทะเลใหญ่ทางทิศตะวันตก จะเป็นอาณาเขตของเจ้า ⁵ ไม่มีผู้ใดจะยืนหยัดต่อหน้าเจ้าได้ตลอดชีวิตของเจ้า เราอยู่กับโมเสส มาแล้วฉันใด เราจะอยู่กับเจ้าฉันนั้น เราจะไม่ละเลยหรือละทิ้งเจ้าเสีย ⁶ จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะกระทำให้ชนชาตินี้แบ่งมรดกในแผ่นดินนั้น ซึ่งเราปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายว่าจะยกให้เขา ⁷ เพียงแต่ จงเข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะกระทำตามพระราชบัญญัติทั้งหมดซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ นั้น อย่าหลีกเลี่ยงจากพระราชบัญญัตินั้นไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพื่อว่าเจ้าจะไป ในถิ่นฐานใด เจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี ⁸ อย่าให้หนังสือพระราชบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึงตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้ นั้นทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี ⁹ เราสั่งเจ้าไว้แล้วมิใช่หรือว่า จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่าตกใจหรือคร้ามกลัวเลย เพราะว่าเจ้าไปในถิ่นฐานใด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตกับเจ้า□

โยชูวาเตรียมประชาชนที่จะข้ามแม่น้ำจอร์แดน

¹⁰ แล้วโยชูวาบัญชาเจ้าหน้าที่ทั้งปวงของประชาชนว่า ¹¹ □จงไปในค่ายสั่งประชาชนว่า จงเตรียมเสบียงอาหารไว้ เพราะว่าภายในสามวัน ท่านทั้งหลายจะต้องยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ เพื่อเข้าไปยึดครองแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้ยึดครอง□ ¹² แล้วโยชูวาพูดกับคนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งว่า

13 □จงจำคำที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านทั้งหลายไว้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจัดที่พิงให้ท่าน และประทานแผ่นดินนี้แก่ท่าน 14 จงให้ภรรยาของท่านทั้งหลาย ลูกเล็กของท่าน และฝูงสัตว์ของท่านอยู่ในแผ่นดินซึ่งโมเสสยกให้ที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ แต่ผู้ชายที่ชำนาญศึกทั้งหลายในพวกท่านต้องถืออาวุธข้ามไปเป็นทัพหน้า เพื่อช่วยพี่น้องของตน 15 จนกว่าพระเยโฮวาห์จะประทานที่พิงให้แก่พี่น้องของท่าน ดังที่ประทานแก่ท่าน ทั้งให้เขาได้ยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่เขา แล้วท่านจึงจะกลับไปยังแผ่นดินที่ท่านยึดครองและถือไว้เป็นกรรมสิทธิ์ คือแผ่นดินซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้ให้แก่พวกท่านฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางดวงอาทิตย์ขึ้น □ 16 เขาทั้งหลายจึงตอบโยชูวาว่า □สิ่งสารพัดซึ่งท่านบัญชาแก่พวกเรา เราจะกระทำตาม ท่านจะให้พวกเราไปในที่ใดๆ เราจะไป 17 เราเชื่อฟังโมเสสในเรื่องทั้งปวงอย่างไร เราจะเชื่อฟังท่านอย่างนั้น ขอเพียงว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตกับท่าน ดังที่พระองค์ได้สถิตกับโมเสสก็แล้วกัน 18 ผู้ใดที่ขัดขืนคำบัญชาของท่าน และไม่เชื่อฟังถ้อยคำของท่าน ไม่ว่าท่านจะบัญชาเขาอย่างไร ผู้นั้นจะต้องถึงตาย ขอเพียงให้เข้มแข็งและกล้าหาญเถิด □

2

นางราหับช่วยผู้สอดแนม

1 ต่อมาโยชูวาบุตรชายนูนได้ใช้ชายสองคนจากเมืองซิทิมเป็นการลับให้ไปสอดแนม กล่าวว่า □จงไปตรวจดูแผ่นดินนั้น และเมืองเยรีโคด้วย □ คนทั้งสองก็ไป เข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณีคนหนึ่งชื่อราหับ และพักอยู่ที่นั่น 2 มีคน

ทูลกษัตริย์เมืองเยรีโคว่า □ ดูเถิด มีชายอิสราเอลบางคนเข้ามาคืบนี้ เพื่อจะสอดแนมดูแผ่นดิน □ 3 ฝ่ายกษัตริย์เมืองเยรีโคจึงใช้คนไปสังหารหีบว่า □ จงส่งคนเหล่านั้นซึ่งมาหาเจ้าในบ้านของเจ้าออกมาให้เรา เพราะเขามาเพื่อจะสอดแนมดูทั่วแผ่นดินของเรา □ 4 แต่หญิงนั้นได้ซ่อนชายทั้งสองเสียแล้วจึงกล่าวว่า □ มีผู้ชายมาหาข้าพเจ้าจริง แต่เขามาจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ 5 ต่อมาเมื่อจะปิดประตูเมืองในเวลาพลบค่ำ คนเหล่านั้นก็ออกไปแล้ว เขาไปทางไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ จงรีบตามเขาไปเถิด คงทันเขา □ 6 แต่หญิงนั้นได้พาคนทั้งสองขึ้นบนหลังคาแล้วซ่อนตัวเขาไว้ใต้ต้นป่านซึ่งวางลำดับตากไว้ที่ดาดฟ้าบนหลังคานั้น 7 เขาทั้งหลายก็ไล่ตามคนทั้งสองไปทางแม่น้ำจอร์แดนจนถึงท่าข้าม พอคนที่ไล่ตามนั้นออกไปแล้วเขาก็ปิดประตูเมือง 8 เมื่อชายทั้งสองคนยังไม่นอนหญิงนั้นก็ขึ้นไปหาเขาบนหลังคา 9 กล่าวแก่ชายนี้ว่า □ ดิฉันทราบแล้วว่า พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินนี้แก่พวกท่าน ความคร้ามกลัวต่อท่าน ได้ตกอยู่บนเราทั้งหลาย และบรรดาชาวแผ่นดินก็ครั่นคร้ามต่อท่าน 10 เพราะเราทั้งหลายได้ยินเรื่องທີ່พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ทะเลแดงแห้งไปต่อหน้าท่าน เมื่อท่านออกจากอียิปต์ และเรื่องการทำท่านได้กระทำแก่กษัตริย์ทั้งสองของคนอามโไรต์ ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือกษัตริย์สิโหนและโอก ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายได้ทำลายเสียสิ้น 11 เพราะเรื่องท่านนี้แหละพอเราได้ยินข่าวนี้ จิตใจของเราก็ละลายไป ไม่มีความกล้าหาญเหลืออยู่ในสีกคนหนึ่งเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของสวรรค์เบื้องบนและโลกเบื้องล่าง 12 ฉะนั้นบัดนี้ขอท่านปฏิบัติญาณให้ดิฉันในพระนามพระเยโฮวาห์ว่า เมื่อดิฉันได้สำแดงความเมตตาต่อท่านแล้ว ท่านจะแสดงความเมตตาต่อเรอบิดาของดิฉันและให้มีหมาย

สำคัญอันแน่นอนต่อกัน 13 และขอไว้ชีวิตบิดามารดา พี่น้อง ชายหญิง และทุกคนที่เป็นของวงศ์ญาตินี้ ให้ชีวิตเรารอด จากตาย 14 ชายนั้นจึงตอบนางว่า 15 ชีวิตของเราเพื่อชีวิต ของเจ้านะหรือ ถ้าเจ้าไม่แพร่่งพรายธุรกีจนี้แก่ผู้ใด เราจะ มีความเมตตาและจริงใจต่อเจ้า เมื่อพระเยโฮวาห์ประทาน แผ่นดินนี้แก่เรา 15 แล้วนางจึงเอาเชือกหย่อนเขาทั้งสอง ลงทางหน้าต่าง เพราะบ้านของนางตั้งอยู่ที่กำแพงเมือง นาง อาศัยอยู่ในกำแพง 16 นางจึงบอกเขาว่า 17 จงขึ้นไปบนภูเขา ด้วยเกรงว่าผู้ที่ไล่ตามจะพบเข้า จงซ่อนตัวอยู่สามวันจนกว่า ผู้ที่ไล่ตามจะกลับ แล้วจึงค่อยออกเดินต่อไป 17 ชายนั้นจึง พุดกับนางว่า 18 ฝ่ายเราจะไม่ให้ผิดคำปฏิญาณซึ่งเจ้าได้ให้ เราปฏิญาณนั้น 18 ดูก่อน เมื่อเรายกเข้ามาในแผ่นดินนี้ เจ้า าจงเอาด้ายแดงนี้ผูกไว้ที่หน้าต่างซึ่งเจ้าหย่อนเราลงไปนั้น และเจ้าจงรวบรวมบิดามารดา พี่น้อง และครัวเรือนของบิดา ทั้งสิ้นเข้ามาไว้ในบ้าน 19 ถ้ามีผู้ใดออกไปที่ถนนนอกประตู บ้าน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของผู้นั้นเอง ฝ่ายเราไม่ มีความผิด แต่ถ้ามีคนหนึ่งคนใดยกมือขึ้นทำร้ายผู้ใดที่อยู่ กับเจ้าในเรือน ให้โลหิตของผู้นั้นตกบนศีรษะของเราเกิด 20 แต่ถ้าเจ้าแพร่่งพรายธุรกีจของเราแก่ผู้ใด เราก็พ้นจาก คำปฏิญาณซึ่งเจ้าให้เราปฏิญาณไว้ นั้น 21 นางจึงกล่าวว่า 22 ให้เป็นไปตามคำของท่านเถิด 22 แล้วนางก็ส่งคนทั้งสองนั้น ไป เขาก็ไป นางจึงเอาด้ายแดงผูกไว้ที่หน้าต่าง 22 คนทั้งสองออกไปแล้วปีนขึ้นไปบนภูเขาพักอยู่ที่นั่นสามวัน จนผู้ ที่ไล่ตามกลับ เพราะผู้ที่ไล่ตามนั้นได้ค้นหาอยู่ตลอดทางก็ ไม่พบ 23 ชายทั้งสองก็ลงจากภูเขาอีก และข้ามไปหาโยชู วาบุตรชายนูน แล้วเล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งเกิดแก่ตนให้ฟัง

24 และเขากล่าวแก่โยชูวาว่า □พระเยโฮวาห์ทรงมอบแผ่นดินนั้นทั้งหมดไว้ในมือเราแน่นอนแล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกบรรดาชาวบ้านชาวเมืองในแผ่นดินนี้ ก็มีใจครั่นคร้ามไป เพราะเราเป็นเหตุ□

3

คนอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดน

1 ฝ่ายโยชูวาก็ตื่นแต่เช้า เขาทั้งหลายยกออกจากชิติมมาถึงแม่น้ำจอร์แดน ทั้งตัวท่านและคนอิสราเอลทั้งหมด เขาพักอยู่ที่นั่นก่อนจะข้ามไป 2 ครั้นล่องมาได้สามวัน พวกเจ้าหน้าที่ก็ไปทั่วค่าย 3 แล้วบัญชาประชาชนว่า □เมื่อท่านเห็นหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเห็นคนเลวีซึ่งเป็นปุโรหิตหามไป ก็ให้ยกออกจากที่ของท่านตามหีบนั้นไป 4 ทั้งระยะของท่านไว้ให้ห่างจากหีบประมาณสองพันศอก อย่าเข้าไปใกล้หีบนั้น เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้จักทางที่จะไป เพราะท่านยังไม่เคยมาทางนี้ก่อน□ 5 ฝ่ายโยชูวาจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า □จงชำระตัวให้บริสุทธิ์เถิด เพราะว่าพรุ่งนี้พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำการมหัศจรรย์ท่ามกลางท่าน□ 6 โยชูวาสั่งพวกปุโรหิตว่า □จงยกหีบพันธสัญญาข้ามไปข้างหน้าประชาชนทั้งปวง□ เขาก็ยกหีบพันธสัญญาเดินไปข้างหน้าประชาชน 7 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า □วันนี้เราจะเริ่มยกย่องเจ้าท่ามกลางสายตาของบรรดาอิสราเอลเพื่อเขาจะทราบเราอยู่กับโมเสสมาแล้วอย่างไร เราจะอยู่กับเจ้าอย่างนั้น 8 และเจ้าจงสั่งปุโรหิตผู้หามหีบพันธสัญญาว่า □เมื่อท่านทั้งหลายมาริมแม่น้ำจอร์แดนจงหยุดยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน□ □ 9 และโยชูวากล่าวแก่คนอิสราเอลว่า □จง

มาที่นี้เกิด และฟังพระดำรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน¹⁰ และโยชวากล่าวว่า ¹¹ โดยเหตุนี้ท่านทั้งหลายจะได้ทราบ ว่า พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้ประทับอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย และว่าพระองค์จะทรงขับไล่คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนฮีไวต์ คนเบริสซึ คนเกอร์กาซึ คนอาโมไรต์ และคนเยบสึให้พ้นหน้าท่านทั้งหลายอย่างแน่นอน ¹² ดูเถิด หีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับในสภาลพิภพจะข้ามไปข้างหน้าท่านลงไป ในแม่น้ำจอร์แดน ¹³ ฉะนั้นบัดนี้จึงเลือกคนสิบสองคนออกจากตระกูลอิสราเอลตระกูลละคน ¹⁴ และต่อมาทันทีที่เมื่อฝ่าเท้าของบรูโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลกทั้งสิ้น จะลงไปยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนจะถูกตัดขาดจากน้ำที่ไหลมาจากข้างบน น้ำนั้นจะหยุดตั้งขึ้นเป็นกองเดี่ยว¹⁵ ¹⁴ ดังนั้นเมื่อประชาชนยกจากเต็นท์ของเขาทั้งหลาย เพื่อจะข้ามแม่น้ำจอร์แดน พร้อมกับบรูโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาไปข้างหน้าประชาชน ¹⁵ เมื่อคนห้ามหีบมาถึงแม่น้ำจอร์แดน และเท้าของบรูโรหิตผู้ห้ามหีบก้าวลงในริมแม่น้ำแล้ว (แม่น้ำจอร์แดนขึ้นท่วมฝั่งตลอดฤดูเกี่ยวข้าวเสมอ)¹⁶ ¹⁶ น้ำที่ไหลมาจากข้างบนก็หยุดตั้งขึ้นและหนุนขึ้นเป็นกอง ไกลออกไป ยิ่งนักตั้งแต่เมืองอาดัม ซึ่งเป็นเมืองอยู่ข้างๆเมืองศาเรธาน และน้ำที่ไหลลงสู่ทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มนั้นก็ขาดกันสิ้น แล้วประชาชนก็ข้ามไปที่ฝั่งตรงข้ามเมืองเยรีโค ¹⁷ และบรูโรหิตผู้ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ยืนมั่นอยู่บนดินแดนแห่งกลางแม่น้ำจอร์แดน คนอิสราเอลทั้งหมดก็เดินข้ามไปบนดินแดนแห่ง จนประชาชนข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปหมด

ที่ระลึกที่ทำด้วยศิลาสองแห่ง

1 ต่อมาเมื่อประชาชนนั้นได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนเสร็จหมดแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า 2 ¶จงเลือกชายสิบสองคนจากประชาชนตระกูลละคน 3 และบัญชาเขาว่า ¶จงไปเอาศิลาสิบสองก้อนจากที่นี้ที่กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ซึ่งเท้าของบุโรหิตยืนมั่นอยู่นั้น ขนมาวางไว้ในที่ซึ่งท่านทั้งหลายจะนอนในคืนวันนี้ ¶ 4 แล้วโยชวาก็เลือกชายสิบสองคน ซึ่งท่านจัดตั้งจากประชาชนอิสราเอลตระกูลละคน 5 โยชวาจึงสั่งเขาว่า ¶จงผ่านไปข้างหน้าหีบของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านลงไปกลางแม่น้ำจอร์แดน แล้วแบกศิลา มาคนละก้อนตามจำนวนตระกูลคนอิสราเอล 6 เพื่อว่าสิ่งนี้จะ เป็นหมายสำคัญในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ในเมื่อลูกหลาน ของท่านจะถามบิดาในเวลาต่อไปว่า ¶ศิลาเหล่านี้มีความหมายอะไร? 7 แล้วท่านจงตอบพวกเขาว่า ¶น้ำที่จอร์แดน ขาดจากกันต่อหน้าหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ เมื่อหีบ นั้นข้ามแม่น้ำจอร์แดน น้ำในแม่น้ำจอร์แดนก็ขาดจากกัน ศิลาเหล่านี้จะเป็นที่รำลึกแก่ลูกหลานอิสราเอลเป็นนิตย์ ¶ 8 คนอิสราเอลเหล่านั้นก็กระทำตามที่โยชูวาบัญชา และชน หินสิบสองก้อนมาจากกลางจอร์แดน ตามจำนวนตระกูลคน อิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวา และเขาก็แบก มายังที่ซึ่งเขาพักอยู่ วางไว้ที่นั่น 9 และโยชวาได้ตั้งศิลาสิบสองก้อนไว้กลางแม่น้ำจอร์แดน ตรงที่ที่เท้าของบุโรหิตผู้ หามหีบพันธสัญญายืนอยู่ และศิลาเหล่านั้นก็ยังคงอยู่จนทุกวันนี้ 10 เพราะว่าบุโรหิตผู้หามหีบนั้น ได้ยืนอยู่ที่กลางจอร์แดน กว่าสิ่งสารพัดจะสำเร็จ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์บัญชาโยชวา ให้บอกประชาชน ตามซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้กับโยชวาทุก ประการ แล้วประชาชนก็รีบข้ามไป 11 ต่อมาเมื่อประชาชน

ข้ามไปหมดแล้ว ทีบแห่งพระเยโฮวาห์และปุโรหิตก็ข้ามไป
 ต่อหน้าประชาชน 12 คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่ง
 ตระกูลถืออาวุธนำหน้าคนอิสราเอลข้ามไปตามที่โมเสสได้
 สั่งเขาไว้ 13 มีคนถืออาวุธไว้พร้อมที่จะเข้าสงครามประมาณ
 สี่หมื่นคนได้ข้ามไปต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์เพื่อทำศึก
 ไปถึงที่ราบเขตเมืองเยรีโค 14 ในวันนั้นพระเยโฮวาห์ทรง
 ยกयोगโยชวาท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวง เขา
 ทั้งหลายก็ยำเกรงท่าน ดังที่เขาเคยยำเกรงโมเสสตลอดชีวิต
 ของท่าน 15 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชวาว่า 16 □จงบัญชา
 ปุโรหิตผู้ห้ามทีบพระโอวาทให้ขึ้นมาจากจอร์แดน□ 17 โยช
 วาจึงบัญชาแก่ปุโรหิตว่า □จงขึ้นมาจากจอร์แดนเกิด□ 18 ต่อ
 มาเมื่อปุโรหิตผู้ห้ามทีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นมา
 จากกลางจอร์แดน เมื่อฝ่าเท้าของปุโรหิตยกขึ้นเหยียบแผ่นดิน
 แห่ง น้ำในจอร์แดนก็กลับมายังที่เก่าไหลท่วมฝั่งอย่าง
 เดิม

กิลกาลคือค่ายแห่งแรกในคานาอัน

19 ประชาชนได้ขึ้นจากจอร์แดนในวันที่สิบเดือนที่หนึ่ง
 ไปตั้งค่ายอยู่ที่กิลกาล ริมเขตเมืองเยรีโคข้างทิศตะวันออก
 20 และศิลาสิบสองก้อนซึ่งเขานำออกมาจากจอร์แดนนั้น
 โยชวาก็ได้ตั้งไว้ที่กิลกาล 21 ท่านจึงกล่าวแก่คนอิสราเอล
 ว่า □เวลาภายหลังเมื่อลูกหลานจะถามบิดาของเขาว่า □ศิลา
 เหล่านี้ มีความหมายอะไร□ 22 แล้วท่าน จง ตอบ แก่ ลูก
 หลานให้ทราบว่ □อิสราเอลได้ข้ามจอร์แดนนี้บนดินแห่ง□
 23 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายกระทำ
 ให้แม่น้ำจอร์แดนแห้งไปเพื่อท่าน จนท่านข้ามไปได้หมด
 ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่ทะเลแดง ทรง
 กระทำให้แห้งเพื่อเราทั้งหลาย จนเราข้ามไปหมด 24 เพื่อ

ชนชาติทั้งหลายทั่วพิภพจะได้ทราบว่าพระหัตถ์พระเยโฮวาห์นั้นทรงฤทธิ์ เพื่อท่านทั้งหลายจะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นนิตย์□

5

1 ต่อมาเมื่อบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ปากจอร์แดนข้างตะวันตก และบรรดากษัตริย์ของคนคานาอันซึ่งอยู่ใกล้ทะเล ได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้น้ำในจอร์แดนแห้งไปต่อหน้าคนอิสราเอล ให้เราข้ามปากไปได้หมดแล้ว จิตใจของเขาก็ละลายไป ไม่มีกำลังใจในตัวอีกต่อไปเหตุเพราะคนอิสราเอล

คนอิสราเอลรุ่นใหม่เข้าสู่หนัด

2 คราวนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชวาว่า □จงทำมิดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หนัดเป็นครั้งที่สอง□ 3 โยชวาจึงทำมิดด้วยหินคมและให้คนอิสราเอลเข้าสู่หนัดที่เนินเขาแห่งหนึ่งหุ้มปลายของคชาติ 4 นี่แหละเป็นเหตุซึ่งโยชวาให้เขาเข้าสู่หนัด ในบรรดาประชาชนผู้ออกมาจากอียิปต์พวกผู้ชาย คือทหารทั้งหมดสิ้นชีวิตเสียตามทางในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกจากอียิปต์ 5 แม้ว่าประชาชนผู้ออกมาเหล่านั้น ได้เข้าสู่หนัดหมดทุกคนแล้ว แต่ประชาชนทุกคนที่เกิดมาใหม่ตามทางที่ในถิ่นทุรกันดารหลังจากที่ออกมาจากอียิปต์นั้น ยังไม่ได้เข้าสู่หนัด 6 เพราะว่าคนอิสราเอลเดินทางสี่สิบปีอยู่ในถิ่นทุรกันดารจนประชาชนทั้งสิ้น คือทหารที่ออกมาจากอียิปต์สิ้นชีวิตเสียหมด เพราะเขามิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาว่า พระองค์จะไม่ทรงยอมให้เขาเห็นแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้ง

หลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ 7 แต่บุตรของเขาซึ่งพระองค์ทรงให้แทนเขานั้น โยชูวาก็ได้ให้เข้าสู่น้ำ เพราะว่าเขายังไม่เข้าสู่น้ำ เพราะว่าเขาไม่เคยได้เข้าน้ำสู่น้ำเมื่อมาตามทาง 8 ต่อมาเมื่อได้ให้ประชาชนเข้าสู่น้ำที่สำเร็จหมดแล้ว เขาก็พักอยู่ในที่อาศัยในค่ายจนกว่าจะหายเป็นปกติ 9 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า □วันนี้เราได้กลิ้งความอดสูเพราะอียิปต์ไปให้พ้นเจ้าแล้ว□ จึงเรียกชื่อตำบลนั้นว่ากิลกาลจนทุกวันนี้ 10 ฝ่ายคนอิสราเอลได้ตั้งค่ายที่กิลกาล เขาถือเทศกาลปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนนั้นเวลาเย็น ณ ที่ราบเมืองเยรีโค

มานาขาดไป

11 วันรุ่งขึ้น หลังวันเทศกาลปัสกา วันนั้นเอง เขาก็รับประทานผลอันเกิดจากแผ่นดิน คือขนมไร้เชื้อและข้าวคว่ำ 12 ตั้งแต่วันรุ่งขึ้นมานาก็ขาดไป คือเมื่อเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดิน คนอิสราเอลไม่มีมานาอีกเลย ในปีนั้นเขาได้รับประทานผลจากแผ่นดินคานาอัน

จอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่โยชูวา

13 ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่งชักดาบออกมาถือยืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า □ท่านอยู่ฝ่ายเราหรืออยู่ฝ่ายศัตรู□ 14 ผู้นั้นจึงตอบว่า □มิใช่ ที่เรามานี้ก็มาเป็นจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์□ ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า □เจ้านายของข้าพเจ้าท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร□ 15 และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึงสั่งโยชูวาว่า □จงถอดรองเท้าออกจากเท้า

ของเจ้าเสีย เพราะว่าที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ□ โยชูวาก็กระทำตาม

6

พระเจ้าทรงชนะเมืองเยรีโค

1 เพราะเหตุคนอิสราเอลเมืองเยรีโคต้องถูกปิดไว้ ไม่มีคนเข้าออกได้เลย 2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า □ดูนะ เราได้มอบเมืองเยรีโคไว้ในมือเจ้าแล้ว ทั้งกษัตริย์และทหาร ทหาร 3 เจ้าทั้งหลายจงเดินขบวนรอบเมือง คือให้บรรดาทหารไปรอบเมืองครึ่งหนึ่ง เจ้าจงทำเช่นนี้หกวัน 4 ให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนนำหน้าหีบ และในวันที่เจ็ดนั้นเจ้าทั้งหลายจงเดินรอบเมืองเจ็ดครั้ง ให้ปุโรหิตเป่าแตรไปด้วย 5 และต่อมาเมื่อเขาเป่าเขาแกะตัวผู้เป็นเสียงยาว พอเจ้าได้ยินเสียงแตรนั้น ก็ให้ประชาชนทั้งปวงโห่ร้องขึ้นด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็พังลงราบ และประชาชนจะขึ้นไปทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตน□ 6 ฝ่ายโยชูวาทูบชายคนหนึ่งเรียกปุโรหิตมาสั่งว่า □จงยกหีบพันธสัญญาขึ้นห้ามไปให้ปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์□ 7 และท่านสั่งประชาชนว่า □จงออกเดินรอบเมืองนั้น ให้ทหารถืออาวุธเดินข้างหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์□ 8 ต่อมาเมื่อโยชูวาทูบเขาแก่ประชาชนแล้ว ปุโรหิตเจ็ดคนที่ถือเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนก็เดินผ่านไปข้างหน้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และเป่าแตรไปด้วย และมีหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ตามเขามา 9 และทหารถืออาวุธเดินอยู่หน้าปุโรหิตผู้เป่าแตร และกองระวังกี่เดินตามหีบ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเรื่อยไปเป่าแตรอยู่ 10 แต่โยชูวาทูบประชาชนว่า □ท่านอย่าโห่ร้อง อย่าให้ใครได้ยินเสียง

ของท่าน อย่าให้ถ้อยคำหลุดจากปากของท่านทั้งหลายเลย จนกว่าจะถึงวันที่ข้าพเจ้าบอกให้ท่านโห่ร้อง ท่านจึงโห่ร้อง กัน 11 ทีบแห่งพระเยโฮวาห์จึงเวียนรอบเมืองดังนี้แหละ คือ เวียนรอบหนึ่งเที่ยว เขาก็กลับเข้าค่าย นอนค้างคืนอยู่ในค่าย นั้น 12 โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าและปุโรหิตก็ยกทีบแห่งพระเยโฮวาห์ขึ้นหาม 13 และปุโรหิตเจ็ดคนถือแตรเขาแกะตัวผู้เจ็ดคนเดินนำหน้าทีบแห่งพระเยโฮวาห์เรื่อยไปและเป่าแตรไปด้วย และทหารถืออาวุธก็เดินอยู่ข้างหน้าเขา และกองหลังก็เดินอยู่ข้างหลังทีบแห่งพระเยโฮวาห์ ฝ่ายปุโรหิตนั้นก็เดินเป่าแตรไปเรื่อยๆ 14 และในวันที่สองเขาก็เดินรอบเมืองนั้นครั้งหนึ่งแล้วกลับเข้าค่ายอีก เขาทำเช่นนี้อยู่หกวัน 15 ต่อมาในวันที่เจ็ดเขาลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เดินกระบวนรอบเมืองอย่างเคยเจ็ดครั้ง เฉพาะวันเดียวนั้นเขา ได้เดินกระบวนรอบเมืองเจ็ดครั้ง 16 อยู่มาในครั้งที่เจ็ด เมื่อปุโรหิตเป่าแตร โยชูวาบอกแก่ประชาชนว่า ๓จงโห่ร้องขึ้นเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองให้แก่ท่านแล้ว 17 เมืองนั้นและสารพัดในเมืองนั้นจะถูกสาปแช่งต่อพระเยโฮวาห์ เว้นแต่ราหับหญิงโสเภณีกับคนทั้งหลายที่อยู่ในเรือนของนางจะรอดชีวิต เพราะนางได้ซ่อนผู้สื่อสารที่พวกเราใช้ไป 18 แต่ส่วนท่านทั้งหลาย จงห่างไกลจากของที่ถูกลูกศรแช่งนั้น เกรงว่าเมื่อท่านทั้งหลายจะเก็บสิ่งที่ถูกลูกศรแช่งแล้วนั้นไว้บ้าง ท่านเองจะต้องถูกลูกศรแช่ง ทั้งจะทำให้ค่ายของอิสราเอลเป็นสิ่งที่ถูกลูกศรแช่ง และนำความทุกข์ลำบากมาสู่ 19 แต่บรรดาเงินและทอง และเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ และเหล็กเป็นของถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้นำเข้าไปไว้ในคลังของพระเยโฮวาห์ 20 เหตุฉะนั้นประชาชนก็โห่ร้องเมื่อ

บโรหิตเปาแตร ดังนั้นพอประชาชนได้ยินเสียงแตร เขาก็โห่ร้องดังและกำแพงก็พังลงราบ ประชาชนจึงขึ้นไปในเมืองทุกคนต่างตรงไปข้างหน้าตนและเข้ายึดเมืองนั้น ²¹ แล้วเขาก็ทำลายสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้นด้วยคมดาบ ทั้งชายและหญิง หนุ่มและแก่ ทั้งวัว แกะและลา ²² แต่โยชวาได้ส่งชายสองคนผู้ที่ไปสอดแนมแผ่นดินนั้นว่า □จงเข้าไปในเรือนของหญิงโสเภณี และนำหญิงนั้นกับสารพัดซึ่งหญิงนั้นมีอยู่ ออกมาตั้งที่ท่านได้ปฏิญาณแก่นางไว้□ ²³ ดังนั้นชายหนุ่มที่เป็นผู้สอดแนมก็เข้าไปนำราหีบออกมา กับบิดามารดา และพี่น้องและสารพัดซึ่งเป็นของนาง และเขานำญาติพี่น้องทั้งหมดของนางออกมาให้ไปพักอยู่นอกค่ายของอิสราเอล ²⁴ ส่วนเมืองนั้นเขาก็จุดไฟเผาเสียทั้งสารพัดที่อยู่ในเมืองนั้น นอกจากเงินและทองและเครื่องใช้ที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์และด้วยเหล็กนั้น เขานำมาไว้ในคลังในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ²⁵ ส่วนราหีบหญิงโสเภณี และครอบครัวบิดาของนาง และสารพัดที่เป็นของนาง โยชวาได้ไว้ชีวิต และนางก็อาศัยอยู่ในอิสราเอลจนทุกวันนี้ เพราะนางซ่อนผู้สื่อสารซึ่งโยชวาส่งไปสอดแนมเมืองเยรีโค ²⁶ ในคราวนั้นโยชวาให้คนทั้งหลายปฏิญาณว่า □ผู้ใดที่ลุกขึ้นสร้างเมืองนี้ใหม่คือเมืองเยรีโค ก็ให้ผู้นั้นได้รับคำสาปแช่งเฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ผู้ใดวางรากลงก็ให้ผู้นั้นเสียบบุตรห่าปี ผู้ใดตั้งประตูเมืองขึ้นก็ให้เสียบบุตรสุดท้อง□ ²⁷ ดังนั้นแหละพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับโยชวา และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปตลอดแผ่นดิน

อาคารนถูกประหารชีวิตเพราะบาปของเขา

1 แต่คนอิสราเอลได้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้น เพราะอาคารนบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายศับดี ผู้เป็นบุตรชายเศอราห์ ตระกูลยูดาห์ ได้นำของที่ถูกสาปแช่งบางส่วนไปเป็นของตน และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล² ฝ่ายโยชวาให้คนออกจากเยรีโคไปยังเมืองอัยซึ่งอยู่ใกล้เบธาเวน ข้างทิศตะวันออกของเมืองเบธเอล บอกเขาว่า □จงขึ้นไปและสอดแนมดูเมืองนั้น□ คนเหล่านั้นก็ขึ้นไปและสอดแนมดูที่เมืองอัย³ และเขากลับมารายงานแก่โยชวาว่า □ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดขึ้นไป ให้สักสองสามพันคนขึ้นไปตีเมืองอัยก็พอ ไม่ต้องให้ประชาชนทั้งหมดลำบากที่นั่นเลย เพราะเขามีคนน้อย□⁴ เพราะฉะนั้นจึงมีประชาชนขึ้นไปที่นั่นเพียงสามพันคน แต่ต้องแตกหนีให้พ้นหน้าชาวเมืองอัย⁵ ฝ่ายชาวเมืองอัยก็ฆ่าฟันคนเหล่านั้นตายประมาณสามสิบหกคน โดยจับไล่คนเหล่านั้นจากตรงหน้าประตูเมืองไปยังเชบาริมพินเขาตามทางลง และจิตใจของประชาชนก็ละลายไปอย่างน้ำ⁶ ฝ่ายโยชวาก็ฉีกเสื้อผ้าของตนชบหน้าลงถึงดินหน้าหีบแห่งพระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น ทั้งทำนกับพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอล ต่างก็เอาผงคลีดินใส่ศีรษะของตน⁷ โยชวาราบทูลว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าอนิจจาเอ๋ย เป็นไฉนพระองค์จึงทรงนำชนชาตินี้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนมา เพื่อจะมอบเราทั้งหลายไว้ในมือของคนอาโมไรต์ให้ทำลายเสีย พวกข้าพระองค์มีความเสียดายที่ไม่พอใจอยู่เพียงปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น⁸ โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์จะทูลประการใดได้เล่าเมื่ออิสราเอลเห็นหลังหนีให้พ้นหน้าศัตรูเสียแล้ว⁹ เพราะว่าคนคานาอันกับผู้ที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นคงจะได้ยิน แล้วคงจะยกมาตั้ง

ล้อมพวกข้าพระองค์ และตัดชื่อของบรรดาข้าพระองค์เสียจากแผ่นดินโลก และพระองค์จะทรงกระทำประการใดต่อพระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ 10 ฝ่ายพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า 11 จงลุกขึ้นเถิด โฉนเจ้าจึงชบหน้าลงดังนี้แล้ว 11 คนอิสราเอลได้กระทำบาป เขาได้ละเมิดพันธสัญญาซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ เขาได้ยกยอกของที่ถูกสาปแช่ง เขาได้ขโมยและปิดบัง และได้เอาของรวมไว้กับข้าวของของตน 12 เพราะฉะนั้นคนอิสราเอลจึงยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของตนไม่ได้ ได้หันหลังหนีต่อหน้าศัตรู เพราะเขากลายเป็นสิ่งที่ถูกสาปแช่ง เราจะไม่อยู่กับเจ้าทั้งหลายอีกต่อไป เว้นแต่เจ้าจะทำลายสิ่งของที่ถูกสาปแช่งเหล่านั้นเสียจากท่ามกลางพวกเจ้า 13 จงลุกขึ้นชำระประชาชนให้บริสุทธิ์และกล่าวว่า 14 จงชำระตัวเสียเพื่อวันนี้พรุ่งนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสราเอลกล่าวเช่นนั้นว่า 15 โอ อิสราเอลเอ๋ย มีสิ่งของที่ถูกสาปแช่งอยู่ในหมู่พวกเจ้า เจ้าจะยืนหยัดต่อสู้ศัตรูของเจ้าไม่ได้จนกว่าเจ้าจะนำสิ่งของที่ถูกสาปแช่งนั้นออกเสียจากหมู่พวกเจ้า 14 พอรุ่งเช้าเจ้าทั้งหลายจงเข้ามาที่ละตระกุลตระกุลใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ต้องเข้ามาที่ละครอบครัว ครอบครัวใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ก็ให้เขามาที่ละครัวเรือน ครัวเรือนใดที่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกจับไว้ ก็ให้เข้ามาที่ละคน 15 ผู้ใดถูกจับว่ามีของที่ถูกสาปแช่งนั้น ก็ต้องถูกเผาเสียด้วยไฟ ทั้งตัวเขาและสารพัดที่เป็นของเขา เพราะเขาได้ละเมิดพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และเพราะเขาได้กระทำความโง่เขลาในอิสราเอล 16 โยชูวาจึงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำคนอิสราเอลเข้ามาที่ละตระกุล และตระกุลยูดาค์ถูกทรงเลือก 17 จึงนำครอบครัวของยูดาค์เข้ามา และทรงเลือกครอบครัวเศอราห์ และนำครอบครัวเศอ

ราห์มาทีละคน และคับดีถูกทรงเลือก 18 และนำครัวเรือนของท่านเข้ามาทีละคน และคนที่ถูกทรงเลือกคืออาคานบุตรชายคารมี ผู้เป็นบุตรชายคับดี ผู้เป็นบุตรชายเศปราชั้ตระกูลยูดาห์ 19 ฝ่ายโยชวาจึงกล่าวแก่อาคานว่า □ลูกเอ๋ยจงถวายสง่าราศีแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล และจงสารภาพต่อพระองค์ จงบอกข้ามาว่าเจ้าได้กระทำอะไรไป อย่าปิดบังไว้จากข้าเลย □ 20 และอาคานตอบโยชวาว่า □เป็นความจริงแล้วที่ข้าพเจ้าได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ข้าพเจ้าได้กระทำดังนี้ 21 ในหมู่ของที่รีบมาข้าพเจ้าได้เห็นเสื้อคลุมงามตัวหนึ่งของเมืองบาบิโลน กับเงินสองร้อยเชเชล และทองคำแท่งหนึ่งหนักห้าสิบบเชเชล ข้าพเจ้าก็โลภอยากได้ของเหล่านั้น ข้าพเจ้าจึงเอามาดูเถิด ของเหล่านั้นซ่อนอยู่ใต้ดินในเต็นท์ของข้าพเจ้า เงินนั้นอยู่ข้างล่าง □ 22 ฝ่ายโยชวาก็ให้ผู้สืบสารออกไปและเขาทั้งหลายก็วิ่งไปที่เต็นท์ ดูเถิด ของนั้นซ่อนอยู่ในเต็นท์ของเขา มีเงินอยู่ข้างล่าง 23 เขาก็เอาออกมาจากกลางเต็นท์นำไปให้โยชวาและคนอิสราเอลทั้งปวง แล้วเขาก็วางของเหล่านั้นลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 24 และโยชวากับบรรดาคนอิสราเอลจึงพาอาคานบุตรชายเศปราชั้พร้อมกับเงิน เสื้อคลุมตัวนั้น และทองแท่งนั้น ทั้งบุตรชายหญิงของเขา ทั้งวัว ลา แพะแกะ และเต็นท์ของเขา ทุกสิ่งที่เขาถืออยู่ และนำคนกับของทั้งหมดไปยังหุบเขาอาโคร์ 25 และโยชวากล่าวว่า □ทำไมเจ้าจึงนำความยากร้ายมาให้เรา พระเยโฮวาห์จะทรงนำความยากร้ายมาถึงเจ้าในวันนี้ □ และบรรดาคนอิสราเอลก็เอาหินขว้างเขาให้ตาย เผาเขาทั้งหลายด้วยไฟ เมื่อขว้างเขาด้วยก้อนหินแล้ว 26 แล้วเอาหินถมกองทับเขาไว้เป็นกองใหญ่ยังอยู่จนทุกวันนี้ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงหันกลับจาก

พระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์ เพราะฉะนั้นจนถึงทุกวันนี้เขายังเรียกที่นั่นว่าหุบเขาอาโคร์

8

คนอิสราเอลชนะและเผาเมืองอัย

1 พระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า □อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงนำทหารทั้งหมดไปกับเจ้า ลุกขึ้นไปยังเมืองอัยเถิด ดูเถิด เราได้มอบกษัตริย์เมืองอัยไว้ในมือเจ้าแล้ว พร้อมทั้งประชาชนของเขา เมืองของเขาและแผ่นดินของเขาด้วย 2 เจ้าจงกระทำแก่เมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนั้นเช่นเดียวกับที่เจ้ากระทำกับเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น แต่ข้าวของและสัตว์ที่ริบมานั้น ตกเป็นของเจ้าได้ จงตั้งซุ่มไว้ที่ข้างหลังเมือง□ 3 โยชูวาจึงลุกขึ้นพร้อมกับบรรดาทหารไปยังเมืองอัย และโยชูวาได้คัดทแกล้วทหารสามหมื่นคนให้ยกไปในเวลากลางคืน 4 และท่านบัญชาเขาว่า □ดูเถิด ท่านจงซุ่มอยู่ข้างหลังเมือง อย่าให้ห่างไกลจากเมืองนัก และให้เตรียมตัวไว้พร้อมทุกคน 5 ส่วนตัวเราและประชาชนทั้งหมดที่อยู่กับเราจะเข้าไปถึงตัวเมือง และต่อมาเมื่อเขาออกมาต่อสู้เราอย่างครวก่อน เราก็จะถอยหนีให้พ้นหน้าเขา 6 (เขาจะตามเราออกมา□ จนเราจะได้ลวงเขาให้ออกมาห่างจากตัวเมือง เพราะเขาจะพูดว่า □เขาทั้งหลายกำลังหนีจากเราอย่างครวก่อน□ ฉะนั้นเราจะหนีให้พ้นหน้าเขาเรื่อยมา 7 แล้วท่านทั้งหลายจงลุกจากที่ซุ่มซ่อนเข้ายึดเมืองนั้นไว้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในมือท่าน 8 และเมื่อท่านทั้งหลายเข้ายึดเมืองได้แล้ว ท่านจงจุดไฟเผาเมืองเสีย จงกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่ง ดูเถิด ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว□ 9 แล้วโยชูวาก็ให้เขาไป เขาก็ออก

ไปยังที่ชุมนุมอยู่ระหว่างเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของเมืองอัย แต่คืนวันนั้นโยชวานอนค้างอยู่กับประชาชน 10 โยชูวาตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ก็ออกตรวจประชาชน แล้วขึ้นไปพร้อมกับพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลนำหน้าประชาชนไปเมืองอัย 11 และบรรดาประชาชน คือทหารที่อยู่กับท่านทุกคน ก็ขึ้นไปแล้วรุกใกล้ตรงหน้าตัวเมืองเข้าไป และตั้งค่ายอยู่ด้านเหนือของเมืองอัย มีหุบเขาคั่นระหว่างเขากับเมืองอัย 12 และท่านจัดคนประมาณห้าพันคน ให้เขาแอบชุมนุมอยู่ระหว่างเมืองเบธเอลกับเมืองอัย ทางทิศตะวันตกของตัวเมือง 13 ดังนั้นเขาทั้งหลายก็วางกำลังรบให้กองหลวงอยู่ด้านเหนือของเมือง และกองระวังหลังอยู่ด้านตะวันตกของเมือง ในคืนวันนั้นโยชวานอนอยู่ในหุบเขา 14 ต่อมาเมื่อกษัตริย์เมืองอัยเห็นดังนั้น ชาวเมืองก็รีบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ออกไปสู้รบกับอิสราเอล ณ ที่ปะทะกันหน้าที่ราบ ทั้งท่านและประชาชนทั้งหมดของท่าน แต่ท่านไม่ทราบว่ามีกองชุมนุมคอยอยู่ต่อสู้อันข้างหลังเมือง 15 โยชูวากับอิสราเอลทั้งปวงจึงแสวงหาเป็นแพฝ่ามือต่อหน้าเขาแล้ว หนีตรงไปยังทางถิ่นทุรกันดาร 16 คนในเมืองอัยทั้งหมดก็ถูกเรียกให้ตามออกไป เมื่อเขาไล่ตามโยชูวาไปนั้น เขาก็ออกห่างจากเมืองไปทุกที 17 ไม่มีชายสักคนหนึ่งที่เหลืออยู่ในเมืองอัยหรือเมืองเบธเอล ที่มีไต่ออกไปไล่ตามอิสราเอล เขาปล่อยให้เมืองเปิดอยู่ไล่ตามอิสราเอลไป 18 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งโยชูวาว่า □จงยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือของเจ้าออกตรงไปยังเมืองอัย เพราะเราจะมอบเมืองนั้นไว้ในมือของเจ้า□ แล้วโยชูวาก็ยื่นหอกซึ่งอยู่ในมือออกไปยังเมืองนั้น 19 ทหารที่ชุมนุมอยู่ก็ลุกออกจากที่ซ่อนอย่างรวดเร็ว พอโยชูวายื่นมือของท่านออก

ทหารก็วิ่งตรงเข้าไปในเมืองและยึดเมืองไว้ แล้วเขาก็รีบจุดไฟเผาเมือง ²⁰ เมื่อชาวเมืองอัยเลียวหลังมาดู ดูเถิด ควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้นไปยังท้องฟ้า เขาก็หมดกำลังใจที่จะหนีไปทางนี้หรือทางนั้น เพราะว่าประชาชนที่หนีไปทางถิ่นทุรกันดารหันกลับมาต่อสู้กับผู้ที่ไล่ตาม ²¹ และเมื่อโยชวากับบรรดาอิสราเอลเห็นว่ากองข่มยึดเมืองได้แล้ว และควันไฟที่ไหม้เมืองพลุ่งขึ้น เขาก็หันกลับมาโจมตีชาวเมืองอัย ²² คนอื่นๆก็ออกมาจากเมืองสู้รบกับเขา กระทำให้เขาอยู่ระหว่างกลางอิสราเอล ผู้อยู่ข้างนี้บ้างข้างโน้นบ้าง และคนอิสราเอลก็โจมตีเขาจนไม่มีสักคนหนึ่งรอดชีวิตหรือหนีไปได้ ²³ แต่กษัตริย์เมืองอัยยังเป็นอยู่ ได้ถูกจับและคุมตัวมาหาโยชวา ²⁴ ต่อมาเมื่ออิสราเอลไล่ฆ่าฟันชาวเมืองอัยทั้งหมดในทุ่งในถิ่นทุรกันดารที่เขาไล่ตามไปนั้น และคนเหล่านั้นล้มตายหมดด้วยคมดาบจนคนสุดท้าย บรรดาคนอิสราเอลก็กลับเข้าเมืองอัยโจมตีคนในเมืองด้วยคมดาบ ²⁵ คนที่ล้มตายทั้งหมดวันนั้นทั้งชายและหญิงจำนวนหมื่นสองพันคนคือชาวเมืองอัยทั้งหมด ²⁶ เพราะโยชวามีได้หัดมือที่ถือหอกยืนอยู่นั้น จนกว่าจะได้ผลาญชาวเมืองอัยพินาศสิ้น ²⁷ แต่คนอิสราเอลได้รับเอาฝูงสัตว์และข้าวของของเมืองนั้นเป็นของตน ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งทรงบัญชาไว้กับโยชวา ²⁸ ดังนี้แหละโยชวาจึงเผาเมืองอัยเสีย กระทำให้เป็นกองซากปรักหักพังอยู่เป็นนิรันดร์ คือเป็นที่รกร้างอยู่จนถึงทุกวันนี้ ²⁹ และท่านแชนนากษัตริย์เมืองอัยไว้ที่ต้นไม้อันจนถึงเวลาเย็นเมื่อดวงอาทิตย์ตกโยชวาจึงบัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้เข้าไปทิ้งไว้ที่ทางเข้าประตูเมือง แล้วเอาหินถมทับไว้เป็นกองใหญ่ซึ่งยังอยู่จนทุกวันนี้

การกล่าวซ้ำถึงพระพรและการสาปแช่งต่างๆ

30 แล้วโยชวาได้สร้างแท่นบูชาในภูเขาเอบาลถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 31 ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาประชาชนอิสราเอล ตามที่จารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสสว่า □แท่นบูชาทำด้วยหินมิได้ตกแต่ง ซึ่งไม่มีผู้ใดใช้เครื่องมือเหล็กถูกต้องเลย□ แล้วเขาก็ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นนั้น และถวายสันติบูชา 32 ณ ที่นั่นท่านคัดลอกพระราชบัญญัติของโมเสสบนหิน ซึ่งท่านได้เขียนไว้ต่อหน้าประชาชนอิสราเอล 33 คนอิสราเอลทั้งหมด ทั้งคนต่างด้าวและคนที่เกิดในอิสราเอล พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ และผู้พิพากษา ยืนอยู่ทั้งสองข้างของหีบต่อหน้าคนเลวีที่เป็นปุโรหิต ผู้ที่ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ครึ่งหนึ่งยืนอยู่ข้างหน้าภูเขาเกริซิม อีกครึ่งหนึ่งข้างหน้าภูเขาเอบาล ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ในครั้งแรกให้เขาทั้งหลายอวยพรแก่คนอิสราเอล 34 ภายหลังท่านจึงอ่านบรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัติ เป็นคำอวยพรและคำสาปแช่ง ตามที่มีจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติทุกประการ 35 ไม่มีคำซึ่งโมเสสได้บัญชาไว้สักคำเดียวที่โยชวามีได้อ่านต่อหน้าบรรดาชุมชนอิสราเอลพร้อมกับผู้หญิงกบฏเด็กๆ และคนต่างด้าวซึ่งอยู่ในหมู่พวกเขา

9

ชาวกิเบโอนหลอกกลางคนอิสราเอล

1 ต่อมาเมื่อกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือที่อยู่ในแดนเทือกเขา และในหุบเขา และตามฝั่งทะเล

ใหญ่ไปทั่วจนถึงภูเขาเลบานอน เป็นคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบสุไดยิน
 ชำนี้² จึงพร้อมใจร่วมกำลังกันจะต่อสู้โยชูวาและอิสราเอล³ แต่เมื่อชาวกิเบโอนไดยินข่าวการซึ่งโยชูวากระทำแก่เมืองเยรีโคและเมืองอัย⁴ ฝ่ายเขาจึงทำอย่างฉลาด ทำเป็นทูตเอากะสอบที่เก่าบรรทุกบนลาของเขา กับถุงหนังที่เก่าขาดและปะไว้บรรจุน้ำองุ่น⁵ สวมรองเท้าเก่าและปะไว้ และสวมเสื้อผ้าเก่า ส่วนเสบียงอาหารทั้งสิ้นก็แห้งมีราขึ้น⁶ เขาเดินทางมาหาโยชูวาที่ค่าย ณ เมืองกิลกาล กล่าวแก่ท่านและคนอิสราเอลว่า □ พวกข้าพเจ้ามาจากประเทศที่ห่างไกล ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด□⁷ แต่คนอิสราเอลกล่าวแก่คนฮีไวต์เหล่านั้นว่า □ ชะรอยเจ้าอาศัยอยู่ในหมู่พวกเรา เราจะทำพันธสัญญากับเจ้าได้อย่างไร □⁸ เขากล่าวแก่โยชูวาว่า □ ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน□ และโยชูวากล่าวแก่เขาว่า □ พวกเจ้าเป็นใครกัน และมาจากที่ไหน□⁹ เขาตอบท่านว่า □ เนื่องด้วยพระนามอุโฆษแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้รับใช้ของท่านมาจากประเทศที่ไกลมาก เราไดยินถึงกิตติศัพท์ของพระองค์ และถึงบรรดาพระราชกิจที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์¹⁰ และได้ทราบถึงบรรดาสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำต่ออัคริย์คนอาโมไรต์ทั้งสองพระองค์ผู้อยู่ทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น คือสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชบอน และโอกกษัตริย์เมืองบาซานผู้อยู่ที่อัชทาโรท¹¹ เหตุฉะนี้ พวกผู้ใหญ่และชาวเมืองทั้งหลายของเมืองข้าพเจ้าได้กล่าวแก่พวกข้าพเจ้าว่า □ จงเอาเสบียงสำหรับเดินทาง ไปหาพวกเขาเรียนเขาว่า □ พวกข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของท่าน ฉะนั้นบัดนี้ขอทำพันธสัญญากับพวกข้าพเจ้าเถิด□ □¹² ขนมปังของพวกข้าพเจ้านี้ในวันที่ ข้าพเจ้าออกมาหาท่าน ข้าพเจ้าเอาออก

จากบ้านเมื่อยังร้อนๆ อยู่เพื่อใช้เป็นอาหารรับประทานตามทาง แต่บัดนี้ ดูเถิด แห้งและราขึ้นแล้ว 13 ณนี้เมื่อข้าพเจ้าเติมน้ำองุ่นก็ยิ่งใหม่อยู่ แต่ ดูเถิด มันขาดออก เสื้อผ้าและรองเท้าของข้าพเจ้าก็เก่า เพราะหนทางไกลมาก 14 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็รับเสปียงของเขาน้ำ แต่หาได้ทูลขอการแนะนำจากพระโอรสธูซของพระเยโฮวาห์ไม่ 15 และโยชูวาก็กระทำสัญญาสันติภาพกับเขา และทำพันธสัญญากับเขา ให้ไว้ชีวิตพวกเขา และพวกเขาประมุขของชุมนุมชนก็ปฏิญาณต่อเขา 16 ต่อมาเมื่อได้กระทำพันธสัญญากับเขาล่วงมาได้สามวัน ก็ได้ยินว่าพวกเขาเหล่านั้นเป็นชาวเมืองอยู่ในหุบผากตม 17 และคนอิสราเอลก็ออกเดินไปถึงเมืองของเขาในวันที่สาม เมืองของเขา นั่นคือเมืองกิเบโอน เคพีราห์ เบเอโรท และคีริยาทเยอาริม 18 แต่คนอิสราเอลไม่ได้ฆ่าเขา เพราะว่าพวกเขาประมุขของชุมนุมชนได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแล้ว บรรดาชุมนุมชนก็บ่นต่อว่าพวกเขาประมุข 19 แต่บรรดาประมุขได้กล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งปวงว่า เราได้ปฏิญาณต่อเขาในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล ฉะนั้นบัดนี้เราจะแตะต้องเขาไม่ได้ 20 เราต้องกระทำแก่เขาอย่างนั้นโดยให้เขามีชีวิตอยู่ได้ เกรงว่าพระพิโรธจะตกลงเหนือเรา ตามคำปฏิญาณซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่เขา นั่น 21 และพวกเขาประมุขก็กล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ให้เขามีชีวิตอยู่เถิด แต่ให้เขาเป็นคนตัดฟันและเป็นคนตักน้ำให้บรรดาชุมนุมชน ดังที่พวกเขาประชุมได้สัญญาไว้กับเขาแล้ว 22 โยชูวาจึงเรียกคนเหล่านั้นมาและท่านกล่าวแก่เขาว่า เหตุใดจึงเจ้าทั้งหลายจึงหลอกลวงเราโดยกล่าวว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ห่างไกลจากท่านมาก 23 ในเมื่อเจ้าทั้งหลายอยู่ท่ามกลางเรา 23 ฉะนั้น

บัดนี้เจ้าทั้งหลายต้องรับคำสาปแช่งและพวกเจ้าจะไม่ขาดที่ต้องเป็นทาสอยู่ เป็นคนตัดฟันและเป็นคนตักน้ำสำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา²⁴ เขาทั้งหลายตอบโยชวาว่า²⁵ เพราะเขาได้บอกผู้รับใช้ของท่านอย่างแน่นอนว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้บัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์ให้มอบแผ่นดินนี้ทั้งหมดแก่ท่าน และให้ทำลายชาวแผ่นดินให้พินาศท่าน เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายก็วิตกกลัวท่านทั้งหลายจะทำอันตรายแก่ชีวิตของข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าจึงกระทำอย่างนี้²⁵ คุณเกิด บัดนี้ข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ในกำมือของท่าน จงกระทำแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตามที่ท่านเห็นชอบเห็นควรเถิด²⁶ โยชวาจึงกระทำเช่นนั้น คือให้เขารอดจากมือคนอิสราเอล ไม่ให้ประหารชีวิตเขาเสีย²⁷ ในวันนั้นโยชวาได้ตั้งเขาให้เป็นคนตัดฟัน และคนตักน้ำสำหรับชุมนุมชนและสำหรับแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์สืบมาจนทุกวันนี้ ซึ่งอยู่ในสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงเลือก

10

การได้ชัยชนะที่เมืองกิเบโอน

¹ ต่อมาเมื่ออาโดนิเซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม ได้ยินว่า โยชวาได้ยึดเมืองอัย และทำลายเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิงแล้ว ท่านได้กระทำต่อเมืองอัยและกษัตริย์ของเมืองนี้อย่างเดียวกับที่ได้กระทำต่อเมืองเยรีโคและกษัตริย์ของเมืองนั้น และทราบด้วยว่า ชาวเมืองกิเบโอนได้กระทำสันติภาพกับอิสราเอลและอยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว² ท่านก็คร่ำมกลัวเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ากิเบโอนเป็นเมืองใหญ่เสมอเมืองหลวงและใหญ่กว่าเมืองอัย และบุรุษชาวเมืองนั้นก็ล้วนแต่ฉกรรจ์³ เหตุฉะนั้นอาโดนิเซเดกกษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มจึงให้ไปหา

โฮธัม กษัตริย์เมืองเฮโบรน และปรัม กษัตริย์เมืองยารมูท และยาเฟีย กษัตริย์เมืองลาคีซ และเดบิร กษัตริย์เมืองเอกลอน เรียนว่า 4 ขอบเชิญท่านมาหาข้าพเจ้า และช่วยข้าพเจ้าตีเมืองกิเบโอนเถิด เพราะว่าเมืองนั้นได้กระทำสันติภาพกับโยชูวาและคนอิสราเอล 5 ฝ่ายกษัตริย์ของอาโมไรต์ทั้งห้าองค์ คือ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาคีซ และกษัตริย์เมืองเอกลอน ได้รวบรวมกำลังของตน และยกขึ้นไปพร้อมกันกับกองทัพทั้งหลาย ตั้งค่ายต่อสู้เมืองกิเบโอน 6 ฝ่ายชาวเมืองกิเบโอนจึงใช้คนไปหาโยชูวาที่ค่ายในกิลาท กล่าวว่ ขอบท่านอย่าได้หย่อนมือจากผู้รับใช้ของท่านเลย ขอเร่งขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้รอด และช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย เพราะว่าบรรดากษัตริย์ของคนอาโมไรต์ ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขา ได้รวมกำลังกันต่อสู้ข้าพเจ้าทั้งหลาย 7 ฝ่ายโยชูวาก็ขึ้นไปจากกิลาท ทั้งท่านและบรรดาพลรบด้วย และทแกล้วทหารทั้งหมด 8 พระเยโฮวาห์ตรัสแก่โยชูวาว่า ขอบย่างลิ้วเขาเลย เพราะเราได้มอบเขาไว้ในมือเจ้าแล้ว จะไม่มีผู้ใดในพวกเขาสักคนเดียวที่จะยืนหยัดต่อสู้เจ้าได้ 9 เหตุฉะนั้นโยชูวาก็เข้าโจมตีพวกนั้นทันที โดยขึ้นไปตลอดคันทันจากกิลาท 10 พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้เขาสะดุ้งแตกตื่นต่อหน้าพวกอิสราเอล พระองค์ได้ทรงฆ่าเขาเสียมากมายที่กิเบโอน และไล่ติดตามเขาไปในทางที่ขึ้นไปถึงเบธโฮโรน และตามฆ่าเขาจนถึงเมืองอาเซคาคห์ และเมืองม็กเคดาห์

ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

11 ต่อมาขณะที่เขาหนีไปข้างหน้าพวกอิสราเอลลงไปตามทางเบธโฮโรนนั้น พระเยโฮวาห์ทรงโยนลูกเห็บใหญ่ๆ ลงมาจากฟ้า ตลอดถึงเมืองอาเซคาคห์ เขาทั้งหลายก็ตาย ผู้ที่

ตายด้วยลูกเห็บนั้นก็มากกว่าผู้ที่คนอิสราเอลฆ่าเสียด้วยดาบ
 12 แล้วโยชูวาก็กราบทูลพระเยโฮวาห์ในวันที่พระเยโฮวาห์
 ทรงมอบคนอาโมไรต์ต่อหน้าคนอิสราเอลนั้น และท่านได้
 กล่าวท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลว่า □ดวงอาทิตย์เอ๋ย
 เจ้าจงหยุดนิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย เจ้าจงหยุด
 ดอยตรงหุบเขาอัยยาโลน□ 13 ดวงอาทิตย์ก็หยุดนิ่ง และดวง
 จันทร์ก็ตั้งเฉยอยู่จนประชาชนได้แก่แค้นศัตรูของเขาเสร็จ
 เรื่องนี้มิได้จารึกไว้ในหนังสือยาซาร์ดอกหรือ ดวงอาทิตย์
 หยุดนิ่งอยู่กลางท้องฟ้า หาได้รับตกไปตามเวลาประมาณ
 วันหนึ่งไม่ 14 วันที่พระเยโฮวาห์ทรงสดับฟังเสียงของมนุษย์
 อย่างกับวันนั้นทั้งในสมัยก่อนหรือในสมัยต่อมาไม่มีอีกแล้ว
 เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้เพื่ออิสราเอล 15 แล้วโยชูวาก
 ับบรรดาคนอิสราเอลก็กลับมาสู่ค่ายที่กิลงกาล 16 กษัตริย์ทั้ง
 ห้านั้นหนีไปซ่อนตัวอยู่ในถ้ำมักเคดาห์ 17 มีคนไปบอกโยชู
 วาว่า □มีคนพบกษัตริย์ทั้งห้าซ่อนตัวอยู่ในถ้ำที่มักเคดาห์□
 18 โยชูวาจึงกล่าวว่า □จงกลิ้งก้อนหินใหญ่ปิดปากถ้ำเสีย
 และวางยามให้เฝ้ารักษาไว้ 19 แต่ท่านทั้งหลายอย่าคอยอยู่
 เลย จงติดตามศัตรูของท่านเถิด จงเข้าโจมตีกองระวังหลัง
 อย่าให้กลับเข้าในเมืองของเขาได้ เพราะว่าพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของท่านได้มอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่านแล้ว□
 20 ต่อมาเมื่อโยชูวากับคนอิสราเอลฆ่าพวกเหล่านั้นเสียเป็นอ
 ันมากจนหมดแล้ว ส่วนผู้ที่เหลืออยู่ก็หนีกลับเข้าไปในเมือง
 ที่มีกำแพงล้อม 21 ประชาชนทั้งปวงก็กลับมาหาโยชูวา ณ
 ค่ายที่มักเคดาห์โดยสันติภาพทุกคน หามีผู้ใดกล้ากระดิกลิ้น
 ถึงคนอิสราเอลต่อไปไม่ 22 แล้วโยชูวาจึงว่า □จงเปิดปากถ้ำ
 คุมกษัตริย์ทั้งห้านั้นออกจากถ้ำมาหาเรา□ 23 เขาก็กระทำ
 ตาม จึงคุมกษัตริย์ทั้งห้าออกจากถ้ำมาหาท่าน มีกษัตริย์

เมืองเยรูซาเล็ม กษัตริย์เมืองเฮโบรน กษัตริย์เมืองยารมูท กษัตริย์เมืองลาคีซ และกษัตริย์เมืองเอกลอน ²⁴ ต่อมาเมื่อเขาพากษัตริย์เหล่านั้นมายังโยชูวา โยชูวาจึงเรียกบรรดาคนอิสราเอลมาและสั่งหัวหน้าของทหารผู้ที้ออกไปรบพร้อมกัน ท่านว่า □จงเข้ามาใกล้เถิด เอาเท้าเหยียบคอ กษัตริย์เหล่านั้น □ แล้วเขาก็เข้ามาใกล้และเอาเท้าเหยียบที่คอ ²⁵ และโยชูวา กล่าวแก่เขาว่า □อย่ากลัวหรือขยาดเลย จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่บรรดาศัตรูของท่านซึ่งท่านสู้รบอย่างนี้แหละ □ ²⁶ ภายหลังโยชูวา ก^๔ได้ประหารชีวิต กษัตริย์ทั้งห้าเสีย แล้วแขวนไว้ที่ต้นไม้ห้าต้น และแขวนอยู่บนต้นไม้เช่นนั้นจนเวลาเย็น ²⁷ ต่อมาเมื่อถึงเวลาดวงอาทิตย์ตก โยชูวาได้บัญชาและเขาก็ปลดศพลงจากต้นไม้และทิ้งไว้ในถ้ำซึ่งกษัตริย์เหล่านั้นได้ซ่อนตัวอยู่ และเอาหินใหญ่ๆ ปิดปากถ้ำนั้นไว้ ซึ่งยังอยู่จนกระทั่งวันนี้

การสู้รบอีกต่อไป

²⁸ ในวันนั้นโยชูวายึดเมืองมักเคดาห์ได้ ได้ประหารเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทั้งกษัตริย์ของเมืองนั้น ท่านได้ทำลายเขาเสียอย่างสิ้นเชิง รวมทุกชีวิตที่อยู่ในเมือง ไม่มีเหลือสักคนเดียว และท่านได้กระทำแก่กษัตริย์มักเคดาห์อย่างที่ท่านได้กระทำแก่กษัตริย์เมืองเยรีโค ²⁹ แล้วโยชูวาและบรรดาคนอิสราเอลก็ยกกองทัพจากเมืองมักเคดาห์มาถึงลิบนาห์ และเข้าสู้รบกับเมืองลิบนาห์ ³⁰ พระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเมืองนั้นและกษัตริย์ของเมืองไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านได้ประหารเมืองนั้นด้วยคมดาบและทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียวในเมืองนั้น และท่านได้กระทำต่อกษัตริย์ของเมืองนั้นอย่างที่ท่านได้กระทำต่อกษัตริย์เมืองเยรีโค ³¹ และโยชูวาออกจากเมืองลิบนาห์พร้อมกับอิสราเอล

ทั้งหมดไปยังลาคีซ แล้วล้อมเมืองไว้และเข้าโจมตีเมืองนั้น 32 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเมืองลาคีซไว้ในมือคนอิสราเอล และท่านก็ได้ยึดเมืองนั้นในวันที่สอง และประหารเสียด้วยคมดาบ ทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลิบนาห์ 33 ครั้งนั้นโฮรามกษัตริย์เมืองเกเซอร์ได้ขึ้นมาช่วยเมืองลาคีซ และโยชูวาได้ประหารเขาและคนของเขาเสีย จนไม่เหลือให้เขาสักคนเดียว 34 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงได้ยกออกจากลาคีซไปยังเมืองเอกลอน ได้เข้าล้อมและโจมตีเมืองนั้น 35 และเขาก็ตีได้ในวันนั้นเองและฆ่าฟันทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเขาเสียสิ้นในวันนั้น ดังที่ท่านได้กระทำแก่เมืองลาคีซ 36 โยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงก็ขึ้นจากเมืองเอกลอนไปยังเมืองเฮโบรน เข้าโจมตีเมืองนั้น 37 ยึดเมืองนั้นแล้วก็ประหารกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมืองนั้น กับทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ดังที่ท่านได้กระทำต่อเมืองเอกลอน และได้ทำลายเมืองนั้น และทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียสิ้น 38 แล้วโยชูวากับคนอิสราเอลทั้งปวงกลับมายังเมืองเดบิร์ เข้าโจมตีเมืองนั้น 39 ท่านได้ยึดเมืองนั้นรวมทั้งกษัตริย์และชนบททั้งหมดของเมือง และได้ไปประหารเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบ และได้ทำลายทุกคนที่อยู่ในเมืองนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว ท่านได้กระทำแก่เมืองเฮโบรนอย่างไร ท่านก็ได้กระทำแก่เมืองเดบิร์และแก่กษัตริย์ของเมืองอย่างนั้น ดังทำแก่เมืองลิบนาห์และแก่กษัตริย์ของเมืองเช่นกัน 40 โยชูวาก็ตีแผ่นดินนั้นให้พ่ายแพ้ไปหมด คือแดนเทือกเขา ในภาคใต้ ในหุบเขา และที่ลาด ทั้งกษัตริย์ทั้งหมดของเมืองเหล่านั้นด้วย ท่านไม่ให้เหลือสักคนเดียว แต่ได้ทำลายทุกสิ่งที่หายใจเสีย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสราเอลได้ทรงบัญชาไว้ 41 โยชูวาได้กระทำให้เขา

ฝ่ายแพ้วตั้งแต่เมืองคาเดชบารเนียจนถึงเมืองกาซา และทั่วประเทศโกเชนจนถึงเมืองกิเบโอน 42 โยชูวาก็ยึดตัวกษัตริย์เหล่านี้พร้อมทั้งพื้นดินของเขาทั้งหมดในคราวเดียวกัน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคนอิสราเอลได้ทรงสู้รบเพื่ออิสราเอล 43 แล้วโยชูวาพร้อมกับบรรดาคนอิสราเอลก็ยกกลับมายังค่ายที่กิลกาล

11

การชนะแผ่นดินคานาอันครั้งสุดท้าย

1 ต่อมาเมื่อยาบีนกษัตริย์เมืองฮาโซร์ได้ยินข่าวนี้ จึงใช้คนไปหาโยบับกษัตริย์เมืองมาโดนและไปหากษัตริย์เมืองซิมโรน และกษัตริย์เมืองอัคซาฟ 2 และกษัตริย์ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาตอนเหนือ และที่อยู่ในที่ราบใต้เมืองคินเนเรท และในหุบเขา และในบริเวณชายแดนของโดร์ทางทิศตะวันตก 3 และไปหาคนคานาอันทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก คนอาโมไรต์ คนฮิตไทต์ คนเปริสซี และคนเยบุสในแดนเทือกเขา และคนฮีไวต์อยู่เชิงเขาเฮอร์โมนในแผ่นดินมิสปาห์ 4 กษัตริย์เหล่านี้ก็ยกออกมากับบรรดาพลโยธาเป็นกองทัพมหึมา มีจำนวนดั่งเม็ดทรายที่ชายทะเล มีม้าและรถรบมากมายด้วย 5 กษัตริย์เหล่านี้ได้รวมกำลังกันเข้าและมาตั้งค่ายอยู่ที่ลำห้วยเมโรม เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล 6 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า □อย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพรุ่งนี้ในเวลาเดียวกันนี้ เราจะมอบเขาไว้หมดต่อหน้าอิสราเอล ให้ถูกประหาร เอ็นน่องม้าของเขาให้เจ้าตัดเสีย และรถรบของเขา เจ้าจงเผาไฟเสีย□ 7 ฝ่ายโยชูวาก็ยกพลทั้งหลายเข้าโจมตีเขาทันทีที่ห้วยน้ำเมโรม 8 และพระเยโฮวาห์ทรงมอบเขาไว้ในมืออิสราเอล ผู้ประหารเขาและไล่ตามเขาไปจนถึงมหาซีโดน และถึงมิสเรโฟทมาอิม และถึงหุบเขามิส

ปาห์ด้านตะวันออก ได้ประหารเขาเสียจนไม่ให้เหลือสักคน เดียว ⁹ โยชูวาได้กระทำแก่เขาตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งไว้ คือได้ตัดเอ็นน่องม้าและเผารถรบเสียด้วยไฟ ¹⁰ ขณะนั้นโยชูวากลับมายึดเมืองฮาโซร์ และประหารกษัตริย์เมืองนั้นเสียด้วยดาบ เพราะว่าแต่ก่อนนี้ฮาโซร์เป็นหัวหน้าแห่งราชอาณาจักรเหล่านั้นทั้งหมด ¹¹ เขาได้ประหารบรรดาชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ และทำลายเสียสิ้น สิ่งที่น่าใจได้ไม่มีเหลือเลย และท่านก็เผาเมืองฮาโซร์เสียด้วยไฟ ¹² โยชูวายึดบรรดาหัวเมืองของกษัตริย์เหล่านั้นพร้อมกับกษัตริย์ทั้งหมด และประหารเสียด้วยคมดาบ ทำลายเขาสิ้น ดังที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ ¹³ แต่เมืองต่างๆ ที่อยู่บนเนินเขา อิสราเอลมิได้เผา เว้นแต่เมืองฮาโซร์เมืองเดียวที่โยชูวาเผาเสีย ¹⁴ สิ่งของต่างๆที่ริบได้จากเมืองเหล่านี้ ทั้งฝูงสัตว์ คนอิสราเอลได้ยึดเป็นของของตน แต่เขาได้ประหารมนุษย์ทุกคนเสียด้วยคมดาบ จนทำลายเสียสิ้น สิ่งใดที่น่าใจได้เขาไม่ให้เหลืออยู่เลย ¹⁵ พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์อย่างไร โมเสสก็บัญชาโยชูวาอย่างนั้น และโยชูวาก็กระทำตาม ท่านไม่ได้เว้นที่จะทำทุกอย่างซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้ ¹⁶ โยชูวายึดแผ่นดินนั้นทั้งสิ้นคือแดนเทือกเขา และภาคใต้ทั้งหมด และแผ่นดิน โกเชนทั้งหมด และในหุบเขา ในที่ราบ และแดนเทือกเขาของอิสราเอล และในหุบเขาของมัน ¹⁷ ตั้งแต่มูซาฮาลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ โกลไปจนถึงบาอัลกาด ในหุบเขาเลบานอนเชิงภูเขาเฮอร์โมน ท่านได้จับบรรดากษัตริย์แห่งเมืองเหล่านั้นมาประหารชีวิตเสีย ¹⁸ โยชูวาทำศึกสงครามกับบรรดากษัตริย์เหล่านี้้อยู่เป็นเวลานาน ¹⁹ ไม่มีสักเมืองหนึ่งที่กระทำสันติภาพกับคนอิสราเอล นอกจากคนฮี

ไวต์ ซึ่งเป็นชาวเมืองกิเบโอน เขาต้องทำศึกสงครามตีมาทั้งนั้น²⁰ เพราะเป็นมาจากพระเยโฮวาห์ที่ทรงให้เขามีใจแข็งกระด้าง เข้าต่อสู้ทำสงครามกับ อิสราเอล เพื่อพระองค์จะได้ทรงทำลายเขาเสียสิ้น และเขาไม่ได้รับความกรุณา แต่พระองค์ต้องทำลายล้างเขาเสียสิ้น ดังที่พระเยโฮวาห์บัญชาไว้กับโมเสส²¹ คราวนั้นโยชูวาได้มาขจัดคนอานาคออกจากแดนเทือกเขา จากเฮโบรน จากเดบีร์ จากอานาบ และจากหัวแดนเทือกเขาแห่งยูดาห์ และจากหัวแดนเทือกเขาแห่งอิสราเอล โยชูวาได้ทำลายคนเหล่านี้เสียสิ้นพร้อมทั้งเมืองทั้งหลายของพวกเขาด้วย²² ไม่มีคนอานาคเหลืออยู่ในแผ่นดินของประชาชนอิสราเอล เว้นแต่ในกาซา กัทและอัชโดด ที่ยังมีเหลืออยู่บ้าง²³ ดังนั้นแหละ โยชูวาได้ยึดแผ่นดินทั้งสิ้นตามสารพัดที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้กับโมเสส และโยชูวาให้เป็นมรดกแก่คนอิสราเอลตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล และแผ่นดินนั้นก็สงบจากการศึกสงคราม

12

กษัตริย์แผ่นดินคานาอันพ่ายแพ้

¹ ต่อไป นี้ เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินนั้น ซึ่งประชาชนอิสราเอลได้กระทำให้แพ้ไป และได้ยึดครองแผ่นดินฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทางดวงอาทิตย์ขึ้น จากที่ลุ่มแม่น้ำอารโนนถึงภูเขาเฮอร์โมน และที่ราบซึ่งอยู่ด้านตะวันออกทั้งหมด² คือสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้อยู่ที่เฮชบอน และปกครองจากอาโรเออร์ ซึ่งอยู่ ณ ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และจากกลางที่ลุ่มไกลไปจนถึงแม่น้ำยับบอก เขตแดนคนอัมโมน คือครึ่งหนึ่งของกิเลอาด³ และแถบที่ราบถึงทะเลคินเนเรทข้างตะวันออก และตรงทางไปยังเบธเยซีโมทไป

ถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็มข้างตะวันออก จากด้านใต้ มาจนถึงที่อัสโดดปีสกาห์⁴ และเขตแดนของโอกษัตริย์ เมืองบาซาน เป็นพวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ อยู่ที่อัสทาโรท และเอเดรอี⁵ และปกครองที่ภูเขาเฮอร์โมน และสาเลคาห์ และทั่วบาซาน ถึงเขตแดนคนเกซูร์และคนมาอาคาห์ และปกครองครึ่งหนึ่งของแดนกิเลอาด ถึงเขตแดนของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบน⁶ โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์และคนอิสราเอลได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป และโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบแผ่นดินตอนนี้ให้แก่คนรูเบน คนกาด และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์⁷ ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์แห่งแผ่นดินซึ่งโยชูวากับคนอิสราเอลได้ทำให้พ่ายแพ้อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ทางทิศตะวันตก ตั้งแต่บาอัลกาดในหุบเขาเลบานอน ถึงภูเขาฮาลักที่สูงเรื่อยขึ้นไปถึงเสอีร์ ซึ่งโยชูวามอบให้แก่ตระกูลคนอิสราเอล ให้ถือเป็นกรรมสิทธิ์ตามส่วนแบ่งของเขา⁸ คือที่ดินในแดนเทือกเขา ในหุบเขา ในที่ราบ ในที่ลาด ในถิ่นทุรกันดารและในภาคใต้ เป็นแผ่นดินของคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเบนุส⁹ คือกษัตริย์เมืองเยรีโคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัยที่อยู่ข้างเบธเอลองค์หนึ่ง¹⁰ กษัตริย์เมืองเยรูซาเล็มองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮโบรนองค์หนึ่ง¹¹ กษัตริย์เมืองยารมูทองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาคีของค์หนึ่ง¹² กษัตริย์เมืองเอกลอนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเซอร์องค์หนึ่ง¹³ กษัตริย์เมืองเดบีร์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเกเดร์องค์หนึ่ง¹⁴ กษัตริย์เมืองโฮรมาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอาราดองค์หนึ่ง¹⁵ กษัตริย์เมืองลิบนาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอดุลลัมองค์หนึ่ง¹⁶ กษัตริย์เมืองมักเคดาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเบธเอลองค์หนึ่ง¹⁷ กษัตริย์เมืองทัปปูวาห์องค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเฮเฟอร์องค์หนึ่ง

18 กษัตริย์เมืองอาเฟกองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองลาซาโรนองค์หนึ่ง 19 กษัตริย์เมืองมาโดนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองฮาไซร์องค์หนึ่ง 20 กษัตริย์เมืองซิมโรน เมโรนองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองอัคซาฟองค์หนึ่ง 21 กษัตริย์เมืองทาอานาคองค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองเมกิดโดนองค์หนึ่ง 22 กษัตริย์เมืองเคเดของค์หนึ่ง กษัตริย์เมืองโยกเนอัมในคารเมลองค์หนึ่ง 23 กษัตริย์เมืองโดร์ในบริเวณชายแดนของโดร์องค์หนึ่ง กษัตริย์ของประชาชนชาติต่างๆ ในกิลกาลองค์หนึ่ง 24 กษัตริย์เมืองทึรซาห์องค์หนึ่ง รวมทั้งหมดเป็นกษัตริย์สามสิบเอ็ดองค์ด้วยกัน

13

แผ่นดินส่วนที่ยังไม่ชนะ

1 เมื่อโยชูวาชราลงมีอายุมากแล้ว พระเยโฮวาห์ก็ตรัสกับท่านว่า □เจ้าชราลงมีอายุมากแล้ว แต่แผ่นดินที่จะต้องยึดครองนั้นยังมีอีกมาก 2 ต่อไปนี้เป็นแผ่นดินที่ยังเหลืออยู่ คือท้องถิ่นฟิลิสเตียทั้งหมด และท้องถิ่นของคนเกชูร์ทั้งหมด 3 ตั้งแต่ซิโหร ซึ่งอยู่หน้าอียิปต์ เหนือขึ้นไปถึงเขตแดนเอโครน นับกันว่าเป็นของคนคานาอัน ผู้ครอบครองฟิลิสเตียมีอยู่ห้าคนด้วยกัน คือ ผู้ครอบครองเมืองกาซา เมืองอัชโดด เมืองอัชเคโลน เมืองกัท และเมืองเอโครน และเมืองของคนอิฟวาห์ด้วย 4 ซึ่งอยู่ที่ศใต้คือแผ่นดินทั้งสี่ส่วนของคนคานาอัน และเขตเมอาราห์ ซึ่งเป็นของชาวไซดอนถึงเมืองอาเฟก ถึงเขตแดนของคนอาโมไรต์ 5 และแผ่นดินของชาวเกบาลและเลบานอนทั้งหมด ไปทางที่ดวงอาทิตย์ขึ้น จากบาอัลกาดที่อยู่เชิงภูเขาเฮอร์โมน ถึงทางเข้าเมืองฮามัท 6 ชาวแดนเทือกเขาทั้งหมดจากเลบานอนจนถึงมิสเรโฟทมาอิม และคนไซดอนทั้งหมด เราจะขับไล่เขาทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าคน

อิสราเอลเอง เพียงแต่เจ้าจงจับสลากแบ่งดินแดนเหล่านั้น ให้เป็นมรดกแก่อิสราเอล ดังที่เราบัญญัติเอาไว้

การแบ่งมรดก

7 ฉะนั้นบัดนี้จึงแบ่งแผ่นดินนี้ออกให้เป็นมรดกแก่คนเก้า ตระกูลรวมกับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลด้วย 8 ส่วนมนัสเสห์อีก ครึ่งตระกูล คนรูเบน และคนกาตได้รับส่วนมรดกของเขา ซึ่ง โมเสส ได้มอบให้ทาง ฟาก แม่น้ำ จอร์แดน ข้าง โนน ด้าน ตะวันออก ส่วนที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์มอบให้เขา คือ 9 ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมือง ที่อยู่กลางลุ่มแม่น้ำนี้ และที่ราบเมเดบาตลอดจนถึงดีบอน 10 และหัวเมืองทั้งสิ้นของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้ซึ่ง ครอบครองอยู่ในเฮชบอน ไกลออกไปจนถึงเขตแดนคนอัม โมน 11 กับเขตกิเลอาดและท้องถิ่นของคนเกชูร์และคนมา อาคาห์ และภูเขาเฮอร์โมนทั้งหมด และเมืองบาชานทั้งสิ้น จนถึงเมืองสาเลคาห์ 12 ตลอดราชอาณาจักรของโอกในบา ชาน ผู้ครอบครองอยู่ในอัสทาโรทและไนเอเดรอี ท่านเป็น พวกมนุษย์ยักษ์ที่เหลืออยู่ เมืองเหล่านี้โมเสสรบชนะ และได้ขับไล่ให้ออกไป 13 แต่คนอิสราเอลยังหาได้ขับไล่คน เกชูร์หรือคนมาอาคาห์ให้ออกไปไม่ แต่คนเกชูร์กับคนมา อาคาห์ยังอาศัยอยู่ในหมู่คนอิสราเอลจนทุกวันนี้ 14 เฉพาะ ตระกูลเลวีตระกูลเดียวโมเสสหาได้มอบมรดกให้ไม่ ของบุ ชาติด้วยไฟที่ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็น มรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้แก่เขาแล้ว 15 และโมเสส ได้มอบส่วนมรดกให้แก่ตระกูลคนรูเบนตามครอบครัวของ เขา 16 ดังนั้นเขตแดนของเขาจึงตั้งแต่อาโรเออร์ซึ่งอยู่ริ มลุ่มแม่น้ำอารโนน และเมือง ซึ่งอยู่กลางลุ่มแม่น้ำนั้น และ ที่ราบเมืองเมเดบาทั้งสิ้น 17 ทั้งเมืองเฮชบอน รวมกับหัวเมือง

ทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบนั้น คือดีโบน และบาโมทบาอัล และเบธอาอัลเมโอน ¹⁸ กับยาฮาส และเคเดโมท และเมฟาอาท ¹⁹ และคิริยาธาอิม และสิบมาห์และเศเรทซาหาร์ซึ่งอยู่บนเนินเขาแห่งหุบเขา ²⁰ กับเบธเปโอร์ และที่อัสโดดปีสกาห์ และเมืองเบธเยชิโมท ²¹ คือหัวเมืองทั้งสิ้นซึ่งอยู่บนที่ราบ และทั้งราชอาณาจักรทั้งหมดของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ผู้ครอบครองอยู่ในเฮชโบน ซึ่งโมเสสได้กระทำให้พ่ายแพ้พร้อมกันกับเจ้านายของมีเดียน คือ เอวี เรเคม ศูร์ และเฮออร์ กับเรบา เป็นเจ้านายซึ่งขึ้นแก่กษัตริย์สิโหนกษัตริย์ผู้พำนักอยู่ในแผ่นดินนั้น ²² อนึ่งคนอิสราเอลได้ฆ่าบลาอัมบุตรชายเบโอร์ผู้เป็นคนทำนายเสียด้วยดาบพร้อมกับคนอื่นที่ เขาได้ฆ่านั้น ²³ อาณาเขตของคนรูเบนคือแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน นี้เป็นมรดกของคนรูเบนตามครอบครัว รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย ²⁴ โมเสสได้มอบมรดกให้แก่ตระกูลกาด คือคนกาดตามครอบครัวของเขาด้วย ²⁵ อาณาเขตของเขาคือยาเซอร์และหัวเมืองกิเลอาดทั้งหมด และครึ่งหนึ่งของแผ่นดินคนอัมโมนถึงอาโรเออร์ซึ่งอยู่หน้าเมืองรับบาห์ ²⁶ ตั้งแต่เมืองเฮชโบน จนถึงเมืองรามัทมิสเปห์และเบโทนิม และตั้งแต่มาหะนาอิมจนถึงเขตแดนเดบิร์ ²⁷ ในหว่างเขา มีเมืองเบธฮารัม เบธนิมราห์ สุคคทและซาโพน ราชอาณาจักรส่วนที่เหลือของสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบนนั้น มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน จดทะเลคินเนเรทตอนปลายข้างล่าง ด้านตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ²⁸ นี้เป็นมรดกของคนกาดตามครอบครัวของเขา รวมทั้งหัวเมืองและชนบทด้วย ²⁹ อนึ่งโมเสสได้มอบมรดกให้แก่คนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล เป็นส่วนแบ่งที่ได้กับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลตามครอบครัวของเขา ³⁰ อาณาเขตของเขาทั้งหลายเริ่มตั้งแต่มาหะนาอิมตลอดมาซันทั้งสิ้น คือราชอาณาจักร

ทั้งสิ้นของโอกกษัตริย์เมืองบาชาน และหัวเมืองทั้งหมดของยาอีร์ มีหกสิบหัวเมืองด้วยกันอยู่ในบาชาน ³¹ และกิเลอาดครึ่งหนึ่ง และเมืองอัททาโรทกับเมืองเอเดรอี หัวเมืองของราชอาณาจักรโอกในบาชาน หัวเมืองเหล่านี้เป็นส่วนแบ่งของคนมาคิร์บุตรชายมนัสเสห์ เป็นของครึ่งหนึ่งของคนมาคิร์ ตามครอบครัวของเขา ³² เหล่านี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งโมเสสได้แบ่งปันให้เป็นมรดก ณ ที่ราบโมอับ ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นทิศตะวันออกของเมืองเยรีโค ³³ แต่โมเสสมิได้มอบมรดกให้แก่คนตระกูลเลวี พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลเป็นมรดกของเขา ดังที่พระองค์ตรัสไว้กับเขา

14

แผ่นดินส่วนที่สัญญาไว้แก่คาเลบ

1 ต่อไปนี้เป็นดินแดนต่างๆซึ่งประชาชนอิสราเอลได้รับเป็นมรดกในแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเอเลอาซาร์ปุโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆแห่งคนอิสราเอลได้แจกจ่ายให้เป็นมรดกแก่เขา ² มรดกนี้เขาจับสลากแบ่งกันในระหว่างคนเก้าตระกูลครึ่ง ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาทางโมเสส ³ เพราะโมเสสได้ให้มรดกแก่คนสองตระกูลครึ่งทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว แต่ท่านหาได้แบ่งส่วนมรดกให้แก่พวกเลวีไม่ ⁴ เพราะว่าลูกหลานของโยเซฟมีสองตระกูล คือมนัสเสห์และเอฟราอิม และพวกเลวีหาได้มีส่วนแบ่งในแผ่นดินนั้นไม่ได้แต่หัวเมืองที่จะเข้าอาศัยอยู่ กับลานทุ่งหญ้ารอบเมืองสำหรับฝูงสัตว์และทรัพย์สิ้นของเขาเท่านั้น ⁵ คนอิสราเอลได้กระทำตามที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้กับโมเสส เขาแบ่งที่ดินกัน ⁶ ขณะนั้นคนยูดาห์มาหาโยชูวา ณ เมืองกิลกาล และคาเลบบุตรชายเย

ฟุนเนห์ชาวเคนส์ได้กล่าวแก่ท่านว่า □ท่านทราบเรื่องซึ่งพระ
 เยโฮวาห์ตรัสกับ โมเสสนบรุษของพระเจ้าที่คาเดชบารเนีย
 เกี่ยวกับท่านและข้าพเจ้าแล้ว 7 เมื่อโมเสสผู้รับใช้ของพระ
 เยโฮวาห์ใช้ให้ข้าพเจ้าไปจากคาเดชบารเนีย เพื่อสอดแนม
 ดูแผ่นดิน ข้าพเจ้ามีอายุสี่สิบปี ข้าพเจ้าได้นำข่าวมาแจ้ง
 แก่ท่านตามความคิดเห็นของข้าพเจ้า 8 แต่ส่วนพี่น้องซึ่ง
 ขึ้นไปพร้อมกับข้าพเจ้าได้กระทำให้จิตใจของประชาชน
 ละลายไป แต่ข้าพเจ้าได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
 ข้าพเจ้าอย่างสุดใจ 9 ในวันนั้นโมเสสได้บัญญัติว่า □แห่งร
 ิงแผ่นดินซึ่งเท้าของท่านได้เหยียบย่ำไปนั้นจะตกเป็นมรดก
 ของท่าน และของลูกหลานของท่านสืบไปเป็นนิตย์ เพราะ
 ว่าท่านได้ติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าอย่าง
 สุดใจ□ 10 และบัดนี้ ดูก่อน พระเยโฮวาห์ยังทรงให้ข้าพเจ้า
 มีชีวิตอยู่ตลอดสี่สิบห้าปีนี้ ดังที่พระองค์ตรัส ตั้งแต่พระเยโฮ
 วาห์ตรัสเช่นนี้แก่โมเสส เมื่อคนอิสราเอลเดินทางอยู่ในถิ่นทุ
 รกันดาร และบัดนี้ ดูก่อน วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุแปดสิบห้าปีแล้ว
 11 วันนี้ข้าพเจ้ายังมีกำลังแข็งแรงเช่นเดียวกับวันที่โมเสสใช้
 ให้ข้าพเจ้าไป กำลังของข้าพเจ้าในการทำศึกสงครามหรือ
 ออกไปและเข้ามาเดี๋ยวนี้ก็เป็นเหมือนครั้งนั้น 12 ฉะนั้นบัดนี้
 ขอมอบแดนเทือกเขานี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสในวันนั้นให้แก่
 ข้าพเจ้า เพราะท่านได้ยืนในวันนั้นแล้วว่าคนอานาคอยู่ที่นั่น
 มีหัวเมืองใหญ่ที่มีกำแพงล้อมอย่างเข้มแข็ง ชะรอยพระเย
 โฮวาห์จะทรงสถิตกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็จะขับไล่เขาออกไป
 ได้ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว□ 13 แล้วโยชูวาก็อวยพร
 แก่ท่านและยกเมืองเฮโบรนให้คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็น
 มรดก 14 เฮโบรนจึงตกเป็นมรดกแก่คาเลบบุตรชายเยฟุน
 เนห์คนเคนส์จนทุกวันนี้ เพราะว่าท่านติดตามพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของอิสราเอลอย่างสุดใจ 15 เมืองเฮโบรนนั้นแต่เดิม

มีชื่อว่าศิรียาทอราบา อารบาคคนนี้เป็นคนใหญ่โตในคนอา
นาค แผ่นดินจึงได้สงบจากการศึกสงคราม

15

แผ่นดินส่วนของตระกูลยูดาห์

1 ที่ดินส่วนของตระกูลคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขานั้น
ด้านใต้ถึงพรมแดนเมืองเอโดม คือถึงถิ่นทุรกันดารคินเป็นที่
'สุดปลายเขตด้านใต้' 2 พรมแดนทางทิศใต้นั้นตั้งแต่ต้นจาก
ปลายทะเลเค็ม คือตั้งแต่อ่าวซึ่งไปทางทิศใต้ 3 ยื่นไปทาง
ด้านใต้ของมาอาเลอัครับบิม ผ่านเรื่อยไปถึงคิน แล้วขึ้นไป
ทางด้านใต้เมืองคาเดซบาร์เนีย ตามทางเมืองเฮชโรน ขึ้นไป
ถึงเมืองอัดดาร์เลียว ไปถึงคารคา 4 ผ่านเรื่อยไปถึงอัสโมน
ยื่นออกไปถึงแม่น้ำอียิปต์มาสิ้นสุดลงที่ทะเล ที่กล่าวนี้จะเป็น
พรมแดนด้านใต้ของท่าน 5 พรมแดนด้านตะวันออกคือทะเล
เค็มขึ้นไปถึงปากแม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนด้านเหนือ
ตั้งแต่อ่าวที่ทะเลตรงปากแม่น้ำจอร์แดน 6 และพรมแดนนั้น
ยื่นไปถึงเบรชกลาห์ผ่านไปตามด้านเหนือของเมืองเบรอ
ราบาห์ และพรมแดนยื่นต่อไปถึงก้อนหินโบฮันบุตรชายรุ
เบน 7 และพรมแดนยื่นไปถึงเดบิรจากหุบเขาอาโคร์ ตรงไป
ทางทิศเหนือเลี้ยวไปหาเมืองกิลกาล ซึ่งอยู่ตรงข้ามทางข้าม
เขาที่ชื่ออาดุมมิม ซึ่งอยู่ทางด้านใต้ของแม่น้ำ และพรมแดน
ก็ผ่านไปถึงน้ำพุเอนเซเมช ไปสิ้นสุดลงที่เอนโรเกล 8 แล้ว
พรมแดนก็ยื่นไปตามหุบเขาบุตรชายของอินโนมถึงไหล่เขา
ด้านใต้ของเมืองคนเบนุส คือเยรูซาเล็ม แล้วพรมแดนก็ยื่น
ไปถึงยอดภูเขาซึ่งอยู่หน้าหุบเขาอินโนมทางด้านตะวันตก ที่
หุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ด้านเหนือสุด 9 แล้วพรมแดนก็ยื่น
ไปจากยอดภูเขาถึงน้ำพุแห่งลำห้วยเนฟโทอาห์ จากที่นั่นก็

มาถึงหัวเมืองแห่งภูเขาสเอโฟรน แล้วพรมแดนก็เลี้ยวโค้งไปหาเมืองบาอาลาห์ คือเมืองคีรียาทเยอาริม ¹⁰ แล้วพรมแดนก็เลี้ยวโค้งจากบาอาลาห์ไปทางทิศตะวันตกถึงภูเขาสเออีร์ ผ่านไปตามไหล่เขาอาริมด้านเหนือ คือเคสะโลน ลงไปถึงเมืองเบรเซเมซผ่านเมืองทิมนาห์ไป ¹¹ แล้วพรมแดนก็ยื่นออกไปจากทางไหล่นั้นเขาด้านเหนือของเมืองเอโครน แล้วก็โค้งไปหาเมืองซิกเคโรนผ่านไปถึงภูเขาบาอาลาห์ ออกไปถึงเมืองยับเนเอล และพรมแดนก็มาสิ้นสุดลงที่ทะเล ¹² พรมแดนด้านตะวันตก คือทะเลใหญ่ตามฝั่งทะเล นี่เป็นพรมแดนล้อมรอบคนยูดาห์ตามครอบครัวของเขา ¹³ ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์ที่ตรัสแก่โยชูวา ท่านยกที่ดินส่วนหนึ่งในเขตของคนยูดาห์ให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ คือเมืองอารบาที่เรียกเมืองเฮโบรน อารบาเป็นบิดาของอานาค ¹⁴ และคาเลบได้ขับไล่บุตรชายทั้งสามของอานาคออกจากที่นั่น คือเชซัย อาหิมานและทัลมัย ผู้เป็นบุตรของอานาค ¹⁵ และท่านขึ้นไปจากที่นั่นจะต่อสู้กับชาวเมืองเดบิร์ เมืองเดบิร์เดิมมีชื่อว่า คีรียาทเสเฟอร์ ¹⁶ และคาเลบกล่าวว่า □ผู้ใดโจมตีเมืองคีรียาทเสเฟอร์และยึดได้ เราจะยกอัครสาวกบุตรสาวของเราให้เป็นภรรยา □ ¹⁷ และโธทนีเอลบุตรชายเคนัส น้องชายของคาเลบตีเมืองนั้นได้ ท่านจึงยกอัครสาวกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยา ¹⁸ อยู่มาเมื่อแต่งงานกันแล้วนางจึงชวนสามีให้ขอทีนาต่อบิดา นางก็ลงจากหลังลา และคาเลบถามนางว่า □เจ้าต้องการอะไร □ ¹⁹ นางตอบว่า □ขอของขวัญให้ลูกสักอย่างหนึ่งเถิด เมื่อพ่อให้ลูกมาอยู่ในแผ่นดินภาคใต้แล้ว ลูกขอน้ำพุด้วย □ คาเลบก็ยกน้ำพุบนและน้ำพุล่างให้แก่นาง ²⁰ ต่อไปนี้เป็นมรดกของตระกูลคนยูดาห์ที่ตามครอบครัวของเขา ²¹ หัวเมืองที่เป็นของตระกูลคนยูดาห์ ซึ่ง

อยู่ทางทิศใต้สุดทางพรหมแดนเอโดม คือเมืองซับเซเอล เอเด
 อร์ และยากูร ²² คีนาห์ ดีโมนาห์ อาดาดาห์ ²³ เคเดช ฮาไซร์
 อิทนาน ²⁴ ศิฟ เทเลม เบอาโลท ²⁵ ฮาไซร ฮาดัททาห์ เคริ
 โอท เฮสโรน คือเมืองฮาไซร์ ²⁶ อามัม เชมมา โมลาดาห์ ²⁷ ฮา
 ซารกัลดาดห์ เฮชโมน เบธเปเลท ²⁸ ฮาซารซูออล เบเออร์เซ
 บา บีซีโอริยาห์ ²⁹ บาอาลาห์ อียิม เอเชม ³⁰ เอลโหลัด เคส
 ล โสรมาห์ ³¹ ศีกลาก มัดมันนาห์ สันสันนาห์ ³² เลบาโอท ซิ
 ลิม อายินและเมืองริมโมน รวมทั้งหมดเป็นยี่สิบเก้าหัวเมือง
 กับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ³³ ในหุบเขามีเมืองเอชทาโอล
 โศราห์ อังนาห์ ³⁴ ศาโนอาห์ เอนกันนิม ทับปัววาท์ เอนาม
³⁵ ยารมูท อุดลัม โสโคห์ อาเซคาห์ ³⁶ ชาอาราอิม อติธาอิม
 เกเดราห์ เกเดโรธาอิม รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของ
 เมืองนั้นๆด้วย ³⁷ เมืองเสนน ฮาดัสสาห์ มิกดัลกาด ³⁸ ดิเลอ
 ัน มิสเปห์ โยกเธเอล ³⁹ ลาคีซ โบสคาท เอกโลน ⁴⁰ คับบอน
 ลามัม คิทลิซ ⁴¹ เกเดโรท เบธดาโกน นาอามาร์และเมืองมิก
 เคดาห์ รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย
⁴² ลิบนาห์ เอเธอร์ อาซัน ⁴³ ยีฟทาห์ อังนาห์ เนซิบ ⁴⁴ เค
 อีลาห์ อักซิบ มาเรซาห์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของ
 เมืองนั้นๆด้วย ⁴⁵ เอโครน กับหัวเมืองและชนบทของเมือง
 นั้น ⁴⁶ จากกรุงเอโครนถึงทะเล และบรรดาเมืองที่อยู่ริมเมือ
 งอัสโดดกับชนบทของเมืองนั้นๆ ⁴⁷ อัสโดด กับหัวเมืองและ
 ชนบทของเมืองนั้น กาชา กับหัวเมืองและชนบทของเมือง
 นั้นจนถึงแม่น้ำอีปีปต์ และทะเลใหญ่พร้อมกับฝั่งชายทะเล
⁴⁸ และในแดนเทือกเขา คือ ชามีร์ ยาททีร์ โสโคห์ ⁴⁹ ดาน
 นาห์ คิริยาทสันนาห์ คือเมืองเดบีร์ ⁵⁰ อานาบ เอชเทโมห์
 อานิม ⁵¹ โกเซน โฮโลน กิโลห์ รวมเป็นสิบเอ็ดหัวเมืองกับ
 ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ⁵² อาหรับ ดูมาห์ เอชาน ⁵³ ยานิม
 เบธทับปัววาท์ อาเฟคาห์ ⁵⁴ ฮุมทาห์ คิริยาทอารบา คือเมือง
 เฮโบรน และเมืองศิโยร์ รวมเป็นเก้าหัวเมืองกับชนบทของ

เมืองนั้นๆด้วย 55 มาโอน คารเมล ศิฟ ยุทธาห์ 56 ยิสเรเอล โยกเดอัม ศาโนอาห์ 57 คาอิน กิเบอาห์ และทิมนาห์ รวมเป็นสิบหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 58 ฮัลฮูล เบธซูร์ เกโดร์ 59 มาอาราธา เบธาโนท และเมืองเอลเทโคน รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 60 คีรียาทฮาอัล คือเมืองคีรียาทเยอาริม และรับบาห์ รวมเป็นสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 61 เมืองที่ในถิ่นทุรกันดาร คือเบธอาราบาห์ มิตดิน เศคะคาห์ 62 นิบซาน เมืองูเกลือ และเอนเกดี รวมเป็นหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 63 แต่คนเยบุสซึ่งเป็นชาวเมืองเยรูซาเล็มนั้น ประชาชนยูดาห์หาได้จับไล่ไปไม่ ดังนั้นแหละคนเยบุสจึงอาศัยอยู่กับประชาชนยูดาห์ที่เมืองเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้

16

แผ่นดินส่วนของตระกูลมนัสเสห์และตระกูลเอฟราอิม

1 ที่ดินตามสลากของลูกหลานโยเซฟนั้นเริ่มจากแม่น้ำจอร์แดนใกล้ๆเมืองเยรีโค ทิศตะวันออกของน้ำแห่งเยรีโค เข้าไปในถิ่นทุรกันดารขึ้นไปจากเยรีโคเข้าไปในแดนเทือกเขาเบธเอล 2 จากเมืองเบธเอลไปยังเมืองลูส ผ่านเรื่อยไปถึงเมืองอาทาโรท ยังเขตของคนอารคี 3 แล้วลงไปทางทิศตะวันตกถึงเขตของคนยาฟเลที ไกลไปจนเขตเมืองเบธโฮโรนล่างถึงเมืองเกเซอร์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล 4 ลูกหลานของโยเซฟ คือคนมนัสเสห์และคนเอฟราอิม ได้รับมรดกของเขา 5 เขตของคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขาเป็นตั้งนี้ พรหมแดนมรดกของเขาด้านตะวันออก เริ่มแต่เมืองอาทาโรท อัดดาร์ ไกลไปจนถึงเบธโฮโรนบน 6 และพรหมแดนยื่นไปถึงทะเลทางทิศเหนือคือเมืองมิกเมธัท ทางด้านตะวันออก พรหมแดนโค้งมาหาเมืองทาอานัทซีโลห์ แล้วผ่านพ้นเมืองนี้

ไปทางตะวันออกของเมืองยาโนอาห์⁷ แล้วลงไปจากยาโนอาห์ ถึงเมืองอาทาโรทและเมืองนาอาราห์ ไปจดเมืองเยรีโค สิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน⁸ จากที่ปัววาท์พรมแดนลงไปทางทิศตะวันตกถึงแม่น้ำคานาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล นี่เป็นดินแดนมรดกของตระกูลคนเอฟราอิมตามครอบครัวของเขา⁹ รวมทั้งหัวเมืองซึ่งแบ่งแยกไว้ให้คนเอฟราอิมในดินแดนมรดกของคนมนัสเสห์ คือบรรดาหัวเมืองเหล่านั้นกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย¹⁰ ถึงอย่างไรก็ตามเขาหาได้จับไล่คนคานาอันซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไปไม่ ดังนั้นคนคานาอันจึงอาศัยอยู่ในหมู่คนเอฟราอิมถึงทุกวันนี้ แต่ก็ตกเป็นทาสถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

17

แผ่นดินส่วนของตระกูลคนมนัสเสห์ที่อยู่ฟากทิศตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน

1 ที่ดินตามสลาก เป็น อย่างนี้ ที่ ตก แก่ตระกูล มนัสเสห์ เพราะเป็นบุตรหัวปีของโยเซฟ ส่วนมาคีร์บุตรหัวปีของมนัสเสห์ บิดาของกิเลอาด ได้รับเมืองกิเลอาดและเมืองบาชาน เป็นส่วนแบ่ง เพราะว่าเขาเป็นทหาร² และที่ดินตามสลากตกแก่คนมนัสเสห์ที่เหลืออยู่ตามครอบครัว คือคนอาบีเยเซอร์ คนเฮเลค คนอัสรีเอล คนเซเคม คนเฮเฟอร์ และคนเซมีดา บุคคลเหล่านี้เป็นบุตรชายของมนัสเสห์ ผู้เป็นบุตรชายของโยเซฟ ตามครอบครัวของเขา³ ฝ่ายเศโลเฟหัดบุตรชายของเฮเฟอร์ บุตรชายของกิเลอาด บุตรชายของมาคีร์ บุตรชายของมนัสเสห์ไม่มีบุตรผู้ชาย มีแต่บุตรสาว และต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรสาวของเขาคือ มาลาห์ โนอาห์ ฮกลาห์ มิลคาห์ และทิวราห์⁴ เขาเข้ามาหาเอเลอาซาร์ปุโรหิตและ

โยชวาบุตรชายนูนและต่อหน้าบรรดาประมุขแล้วกล่าวว่า
□พระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาโมเสสไว้ว่า ให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย
รับส่วนมรดกในหมู่ญาติพี่น้องของข้าพเจ้าทั้งหลายได้□ ดัง
นั้นท่านจึงให้มรดกแก่คนเหล่านี้ในหมู่พี่น้องของบิดาของ
เขา ตามพระบัญญัติแห่งพระเยโฮวาห์⁵ ดังนี้แหละส่วนที่
ตกแก่คนมนัสเสห์จึงมีสิบส่วน นอกเหนือดินแดนกิเลอาด
และบาซาน ซึ่งอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น⁶ เพราะว่า
บุตรสาวของมนัสเสห์ก็ได้รับมรดกพร้อมกับบุตรชายของ
ท่านด้วย แผ่นดินกิเลอาดนั้นได้ตกเป็นส่วนของบุตรชาย
มนัสเสห์ที่เหลืออยู่⁷ เขตแดนของมนัสเสห์ตั้งต้นจากอาเชอร์
จนถึงมิกเมธัท ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองเซเคมแล้ว
พรมแดนก็ยื่นไปทางมือขวาถึงที่ของชาวเมืองเอนทัปปูวาร์⁸
แผ่นดินเมืองทัปปูวาร์เป็นของมนัสเสห์ แต่ตัวเมืองทัปปู
วาร์ซึ่งอยู่ที่พรมแดนของมนัสเสห์นั้นเป็นของคนเอฟราอิม⁹
แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงแม่น้ำคานาห์ หัวเมืองเหล่านี้ซึ่ง
อยู่ทางทิศใต้แม่น้ำในท่ามกลางหัวเมืองของมนัสเสห์นั้นเป็น
ของเอฟราอิม แล้วพรมแดนของมนัสเสห์ก็ขึ้นไปทางด้าน
เหนือของแม่น้ำ ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล¹⁰ แผ่นดินทางด้านใต้
เป็นของเอฟราอิม และแผ่นดินทางด้านเหนือเป็นของมนัส
เสห์ มีทะเลเป็นพรมแดน ทางเหนือจดดินแดนอาเชอร์ และ
ทางทิศตะวันออกจดอิสสาคาร์¹¹ ในเขตอิสสาคาร์และใน
อาเชอร์นั้น มนัสเสห์ยังมีเมืองเบธชานกับชนบทของเมือง
นั้น และเมืองอิบเลอัมกับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมือง
โดร์กับชนบทของเมืองนั้น และชาวเมืองเอนโดร์กับชนบท
ของเมืองนั้น และชาวเมืองทาอานาคกับชนบทของเมืองนั้น
และชาวเมืองเมกิดโดกับชนบทของเมืองนั้น คือภูเขาทั้งสาม
ยอด¹² แต่คนมนัสเสห์ยังขังไล่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่ได้ ด้วย
คนคานาอันยังขึ้นอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น¹³ ต่อมาเมื่อคน

อิสราเอลเข้มแข็งขึ้นแล้ว ก็ได้เกณฑ์คนคานาอันให้ทำงานโยธา และมีได้ขับไล่ให้เขาออกไปเสียทีเดียว 14 คนโยเซฟได้พูดกับโยชูวาว่า □ เหตุไฉนท่านจึงแบ่งให้ข้าพเจ้ามีแต่ส่วนเดียวเป็นมรดก แม้ว่าข้าพเจ้ามีคนมากมาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงอวยพระพรแก่พวกข้าพเจ้ามาจนบัดนี้แล้ว □ 15 ฝ่ายโยชูวาตอบเขาว่า □ ถ้าเจ้ามีคนมากมาย และถ้าแดนเทือกเขาของคนเอฟราอิมเป็นที่แคบไปสำหรับเจ้า พวกเจ้าจงเข้าไปในป่าแผ้วถางเอาเอง ที่ในแผ่นดินของคนเปริสซีและพวกมนุษยย์กษ □ 16 คนโยเซฟพูดว่า □ แดนเทือกเขานี้ไม่พอสำหรับพวกเรา บรรดาคนคานาอันซึ่งอยู่ในบริเวณหุบเขามิรธาบทำด้วยเหล็ก ทั้งที่อยู่ในเบรชานกับชนบทของเมืองนั้น กับที่อยู่ในหุบเขายิสเรเอล □ 17 แล้วโยชูวาจึงกล่าวแก่วงศ์วานโยเซฟ คือเอฟราอิมและมนัสเสห์ว่า □ ท่านทั้งหลายเป็นพวกที่มีคนมากและมีกำลังมหาศาล ท่านจะมีส่วนแบ่งแต่ส่วนเดียวก็หามิได้ 18 แดนเทือกเขาเหล่านั้นจะเป็นของพวกท่าน ถึงแม้ว่าเป็นป่าดอนท่านจงแผ้วถางและยึดครองไปจนสุดเขตเถิด แม้ว่าคนคานาอันจะมีมรดกทำด้วยเหล็กและเป็นคนเข้มแข็ง ท่านทั้งหลายก็จะขับไล่เขาออกไปได้ □

18

พลับพลาที่ซีโลห์

1 ฝ่ายชุมนุมชนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ มาประชุมกันที่ ซีโลห์ และตั้งพลับพลาแห่งชุมนุมขึ้นที่นั่น แผ่นดินนั้นก็ตกอยู่ในครอบครองของเขา

แผ่นดินส่วนของเจ็ดตระกูลที่เหลือ

2 ยังมีประชาชนอิสราเอลอีกเจ็ดตระกูลที่ยังมิได้รับมรดกเป็นส่วนแบ่ง 3 ดังนั้นโยชูวาจึงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า □ ท่าน

ทั้งหลายจะรอข้าอยู่อีกเท่าใด จึงจะเข้าไปยึดครองที่ดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่านประทานแก่ท่านทั้งหลาย 4 จึงเลือกคนตระกูลละสามคน แล้วข้าพเจ้าจะใช้คนเหล่านั้นไปทองเทียวขึ้นล่องอยู่ที่แผ่นดินนั้น ให้เขียนแนวเขตที่ดินที่จะมอบเป็นมรดก และกลับมาหาข้าพเจ้า 5 ให้เขาแบ่งออกเป็นเจ็ดส่วน ให้คนยูดาห์คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคใต้ และวงศ์วานโยเซฟให้คงอยู่ในดินแดนของเขาทางภาคเหนือ 6 ให้ท่านทั้งหลายเขียนแนวเขตที่ดินเป็นเจ็ดส่วน แล้วนำแนวเขตที่ดินนั้นมาให้ข้าพเจ้าที่นี่ และข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านที่นี่ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา 7 แต่คนเลวีไม่มีส่วนแบ่งในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ด้วยตำแหน่งปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เป็นมรดกของเขาแล้ว คนกาต และคนรูเบน กับตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งก็ได้รับมรดกของเขาทางฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นด้านตะวันออก ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้มอบให้แก่เขาทั้งหลายแล้ว 8 ฝ่ายคนเหล่านั้นก็ขึ้นออกไปเดินทาง และโยชวากำชับพวกที่จะเขียนแนวเขตที่ดินว่า จงเทียวขึ้นเทียวล่องในแผ่นดิน และเขียนแนวเขตที่ดินนั้นแล้วกลับมาหาข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจับสลากให้ท่านต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ที่ซีโลห์ 9 ดังนั้นคนเหล่านั้นก็ทองเทียวไปมาที่แผ่นดิน แล้วเขียนเป็นหนังสือแนวเขตเมืองต่างๆแบ่งเป็นเจ็ดส่วนแล้วกลับมาหาโยชวา ณ ค่ายที่ซีโลห์ 10 แล้วโยชวาก็จับสลากให้เขาที่ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ โยชวาก็ได้จัดแบ่งที่ดินให้แก่ประชาชนอิสราเอลที่นั่นตามส่วนแบ่งของแต่ละตระกูล 11 จับได้สลากของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขาขึ้นมา และอาณาเขตที่เป็นส่วนของเขาอยู่ระหว่างคนยูดาห์และคนโยเซฟ 12 ทางด้านเหนือพรมแดนของเขาเริ่มต้นที่แม่น้ำจอร์แดน และพรมแดนก็ยื่น

ขึ้นไปถึงไหล่เขาตอนเหนือของเมืองเยรีโค แล้วขึ้นไปทางแดนเทือกเขาทางทิศตะวันตก และไปสิ้นสุดที่ถิ่นทุรกันดารเบธาเวน ¹³ จากที่นั่นพรมแดนก็ขึ้นไปทางทิศใต้ตรงไปเมืองลูสไปยังไหล่เขาที่เมืองลูส คือเมืองเบธเอล แล้วพรมแดนก็ลงไปถึงอาทาโรทอัดดาร์บนภูเขาซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของเมืองเบธโฮโรนล่าง ¹⁴ แล้วพรมแดนก็ขึ้นไปอีกทิศหนึ่งโค้งไปทางทิศใต้ด้านทะเล จากภูเขาซึ่งอยู่ทิศใต้ตรงข้ามเมืองเบธโฮโรน และไปสิ้นสุดลงที่คีรียาทบาอัล คือคีรียาทเยออาริม เป็นเมืองที่เป็นของคนยูดาห์ นี่แหละเป็นพรมแดนด้านตะวันตก ¹⁵ และด้านใต้นั้นเริ่มต้นที่ขานเมืองคีรียาทเยออาริม และพรมแดนก็ขึ้นไปจากที่นั่น ไปยังทางตะวันตกถึงน้ำพุเนฟโทอาห์ ¹⁶ แล้วพรมแดนก็ขึ้นไปลงที่สุดเขตภูเขาซึ่งอยู่ตรงหน้าหุบเขาแห่งบุตรชายของฮินโนม ซึ่งอยู่ทางปลายเหนือสุดของหุบเขาแห่งพวกมนุษย์ยักษ์ แล้วก็ลงไปหุบเขาฮินโนมใต้ไหล่เขาของคนเยบซแล้วลงไปถึงเมืองเอนโรเกล ¹⁷ แล้วโค้งไปทางทิศเหนือตรงไปถึงเอนเซเมช จากที่นั่นก็ตรงไปยังเกลีโลท ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับทางข้ามเขาซ็อดดุมมิม แล้วลงไปยังก้อนหินโบฮันบุตรชายของรูเบน ¹⁸ แล้วผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาตรงข้ามอาราบาห์แล้วลงไปสู่อาราบาห์ ¹⁹ แล้วพรมแดนก็ผ่านไปทางทิศเหนือถึงไหล่เขาที่เบธฮกลาห์ และพรมแดนไปสิ้นสุดลงที่อ่าวด้านเหนือของทะเลเค็มที่ปลายใต้ของแม่น้ำจอร์แดน นี่เป็นพรมแดนด้านใต้ ²⁰ แม่น้ำจอร์แดนกั้นเป็นพรมแดนทางตะวันออก นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา มีพรมแดนดังนี้ล้อมรอบ ²¹ ฝ่ายหัวเมืองของตระกูลคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา คือเมืองเยรีโค เบธฮกลาห์ หุบเขาเคชีส ²² เบธอาราบาห์ เศมาราอิม เบธเอล ²³ อัฟริม ปาราทห์ โอฟราห์ ²⁴ เคฟารัมโมนิ โอฟนี เกบา รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับ

ชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ²⁵ กิเบโอน รามาห์ เบเอโรท ²⁶ มีสเปห์ เคพีราห์ โมซาห์ ²⁷ เรเคม อีรเปเอล ทาระลาห์ ²⁸ เศลา เอเลฟ เบนุส คือเยรูซาเล็ม กิเบอาห์และคีริยาท รวมเป็นสิบสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย นี่เป็นมรดกของคนเบนยามินตามครอบครัวของเขา

19

¹ สลากที่สองออกมาเป็นของสิเมโอน เพื่อคนตระกูลสิเมโอนตามครอบครัวของเขา มรดกของเขาอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์ ² มีเมืองเหล่านี้เป็นมรดก คือเบเออร์เซบา เซบา โมลาดาห์ ³ ฮาซารซูอาล บาลาห์ เอเซม ⁴ เอลโทลัด เบธูล โสรมาห์ ⁵ คีกลาก เบธมารคาโบท ฮาซารสุสาห์ ⁶ เบธเลบาโอท และเมืองซารูเฮน รวมเป็นสิบสามหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ⁷ อายิน รีมโมน เอเธอร์ อาชาน รวมเป็นสี่หัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย ⁸ รวมทั้งบรรดาชนบทที่อยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ไกลออกไปจนถึงเมืองบาอาลัทเบเออร์ เมืองรามาห์ที่ภาคใต้ เหล่านี้เป็นมรดกของตระกูลคนสิเมโอนตามครอบครัวของเขา ⁹ มรดกของคนสิเมโอนเป็นดินแดนในส่วนแบ่งของคนยูดาห์ เพราะว่าส่วนของคนยูดาห์นั้นใหญ่เกินไป คนสิเมโอนจึงได้รับมรดกอยู่ท่ามกลางมรดกของคนยูดาห์ ¹⁰ สลากที่สามขึ้นมาเป็นของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขาก็ยื่นออกไปถึงสาริด ¹¹ แล้วพรมแดนของเขายื่นออกไปทางด้านทะเล เรืออยู่ไปจนถึงมาราลาห์ และมาจดเมืองดักเบเซท แล้วมาถึงแม่น้ำที่อยู่ตรงหน้าโยกเนอัม ¹² จากสาริดพรมแดนยื่นไปอีกทิศหนึ่งทางด้านตะวันออกตรงทางดวงอาทิตย์ขึ้น ถึงพรมแดนเมืองคิสโลททาโบร์ แล้วยื่นไปถึง

เมืองดาเบรัท แล้วขึ้นไปถึงเมืองยาเฟีย 13 จากที่นั่นพรมแดนผ่านไปทางตะวันออกถึงเมืองกัธเฮเฟอร์ และถึงเมืองเอทคาซิน เรื่อยไปจนถึงริมโมน พรมแดนก็โค้งเข้าหาเมืองเนอาห์ 14 และทางทิศเหนือพรมแดนโค้งเข้ามาถึงเมืองฮันนาโรน และสิ้นสุดลงที่หุบเขายีฟทาห์เอล 15 และเมืองชัทตาท นาหะลาล ซิมโรน อิดาลาห์ และเมืองเบธเลเฮม รวมเป็นสิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 16 นี่เป็นมรดกของคนเศบูลุนตามครอบครัวของเขา คือหัวเมืองต่างๆกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 17 สลากที่สี่ออกมาเป็นของอิสสาคาร เพื่อคนอิสสาคารตามครอบครัวของเขา 18 อาณาเขตของเขา รวมเมืองยิสเรเอล เคสุลโลท ชูเนม 19 ฮาฟารอิม ซิโยน อานาหะราท 20 รับบิท คีชีโอน เอเบส 21 เรเมท เอนกันนิม เอนหัดดาห์ เบรปัสเซส 22 และพรมแดนยังจดเมืองทาโบร์ ซาหะซุมมาห์ เบธเซเมช และพรมแดนนี้ไปสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน รวมเป็นสิบหกหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 23 นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอิสสาคารตามครอบครัวของเขา คือทั้งหัวเมืองและชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 24 สลากที่ห้าออกมาเป็นของตระกูลคนอาเซอร์ตามครอบครัวของเขา 25 อาณาเขตของเขา รวมเมืองเฮลซัท ฮาลี เบเทน อัคซาฟ 26 อาลัมเมเลค อามาด มิซฮาล ทางทิศตะวันออกจดคารเมล และเมืองซีโหลิบนาท 27 แล้วเลี้ยวไปทางดวงอาทิตย์ขึ้น ไปยังเบรดาโกนจดเขตเศบูลุนและหุบเขายีฟทาห์เอล ไปทางด้านเหนือถึงเมืองเบธเอเมคและเนอีเอล เรื่อยไปทางด้านซ้ายถึงเมืองคาบูล 28 เฮโบรน เรโหบ ฮัมโมน คานาห์ ไกลไปถึงมหาไซดอน 29 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงรามาห์ ไปถึงเมืองที่มีกำแพงล้อมรอบชื่อไทระ แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปถึงเมืองโฮสฮาห์ไปสิ้นสุดลงที่ทะเล จากฝั่งทะเลไปถึงอัคซิบ 30 อุมมาห์ อาเฟก และเรโหบ รวมเป็นยี่สิบสองหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 31 นี่เป็นมรดกของตระกูลคนอา

เซอร์ตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 32 สลากที่หกอออกมาเป็นของคนนัฟทาลี เพื่อคนนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา 33 อาณาเขตของเขาเริ่มจากเฮเลฟ จากอาโลนไปถึงศานันนิม และอาดามี เนเชบ และยับนเนเอล โกล ไปจนถึงเมืองลัคคุม และสิ้นสุดลงที่แม่น้ำจอร์แดน 34 แล้วพรมแดนก็เลี้ยวไปทางด้านตะวันตกถึงเมืองอัสโนททาโบร์ จากที่นั่น ไปถึงหูกกอกจดเขตเศบูลุนทางทิศใต้ และเขตอาเซอร์ทางทิศตะวันตก และเขตยูดาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้นที่แม่น้ำจอร์แดน 35 เมืองที่มีกำแพงล้อมคือเมืองคีดิมิ เซอร์ ฮัมมัท รัคคัท คินเนเรท 36 อาดามาร์ รามาห์ ฮาไซร์ 37 คาเดซ เอเดรอี เอนฮาไซร์ 38 ยีโรน มิกดัลเอล ไฮเรม เบรานาท และเบรเซเมซ รวมเป็นสิบเก้าหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 39 นี่เป็นมรดกของตระกูลคนนัฟทาลีตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 40 สลากที่เจ็ดก็ออกมาเป็นของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา 41 และอาณาเขตที่เป็นมรดกของเขา รวมเมืองโศราห์ เอชทาโอล อีรเซเมซ 42 ซาอาลับบิน อัยยาโลน ยิทลาห์ 43 เอโลน ทิมนาห์ เอโครน 44 เอลเทเคห์ กิบเบโรน และบาอาลัท 45 เยฮูด เบเนเบราค กัทริมโมน 46 เมยารโคน และรัคโคนและพรมแดนตรงเมืองยัฟฟา 47 อาณาเขตคนดานน้อยไปสำหรับพวกเขา คนดานจึงขึ้นไปสู้รบกับเมืองเลเชม เมื่อยึดได้ก็ประหารเสียด้วยคมดาบ จึงยึดครองที่ดินและตั้งอยู่ที่นั่น เรียกเมืองเลเชมว่าดาน ตามชื่อของดานบรรพบุรุษของตน 48 นี่เป็นมรดกของตระกูลคนดานตามครอบครัวของเขา ทั้งหัวเมืองกับชนบทของเมืองนั้นๆด้วย 49 เมื่อได้แบ่งดินแดนส่วนต่างๆของแผ่นดินนั้นเป็นมรดกเสร็จสิ้นแล้ว คนอิสราเอลก็ได้มอบส่วนมรดกในหมู่พวกเขาให้แก่โยชูวาบุตรชายนูน 50 ตามบัญญัติของพระ

เยโฮวาห์เขาก็ได้ยกเมืองที่ท่านขอไว้ให้แก่ท่าน คือเมืองทิมนาทเสราห์ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ท่านก็เสริมสร้างเมืองนั้นเสียใหม่และเข้าอยู่ที่นั่น ⁵¹ ที่กล่าวมานี้เป็นมรดกที่เอเลอาซาร์ปุโรหิตกับโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆ แห่งคนอิสราเอลจับสลากแบ่งให้เป็นมรดกที่ซีโลห์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม ดังนี้แหละเขาทั้งหลายก็ทำการแบ่งปันแผ่นดินสำเร็จลง

20

การแต่งตั้งเมืองลี้ภัย

¹ แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับโยชูวาว่า ² ¶จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ¶จงกำหนดตั้งเมืองลี้ภัย ซึ่งเราได้พูดกับเจ้าทั้งหลายทางโมเสสแล้วนั้น ³ เพื่อว่าผู้ฆ่าคนที่ได้ฆ่าคนใดด้วยมิได้เจตนาหรือไม่ตั้งใจจะได้หนีไปอยู่ที่นั่น เมืองเหล่านี้จะได้เป็นที่ลี้ภัยของเจ้าเพื่อให้พ้นจากผู้อฆาตโลหิต ⁴ ให้ผู้นั้นหนีไปยังเมืองเหล่านี้เมืองใดเมืองหนึ่ง และยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมืองนั้น และอธิบายเรื่องของตนให้แก่พวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นให้ทราบ แล้วเขาทั้งหลายจะนำผู้นั้นเข้าไปในเมือง กำหนดที่ให้อยู่แล้วผู้นั้นจะอยู่ที่นั่นในหมู่พวกเขาทั้งหลาย ⁵ และถ้าผู้อฆาตโลหิตไล่ตามเขาไป ผู้ใหญ่จะไม่มอบผู้ฆ่าคนนั้น ไว้ในมือของผู้อฆาตโลหิต เพราะว่าผู้นั้นได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนด้วยไม่มีเจตนา มิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน ⁶ และผู้นั้นจะอาศัยอยู่ในเมืองนั้นจนกว่าเขาจะยื่นต่อหน้าชุมนุมชนเพื่อรอรับการพิพากษา จนกว่าความหาปุโรหิตในเวลานั้นสิ้นชีวิต ผู้ฆ่าคนนั้นจึงจะกลับไปยังเมืองของตน

ไปบ้านของตน ไปยังเมืองที่เขาจากมา นั้นได้ ๗ ดังนั้น เขาจึงกำหนดตั้งเมืองเคเดซในกาลิลีในแดนเทือกเขานัฟทาลี และเมืองเซเคมในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม และคีรียาทอราบา คือเฮโบรน ในแดนเทือกเขายูดาห์⁸ และทางปากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นตรงเมืองเยรีโค นั้น เขาได้กำหนดเมืองเบเซอร์ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบจากที่ดินคนตระกูลรูเบน และเมืองราโมทในกิเลอาดจากที่ดินคนตระกูลกาต และเมืองโกลานในบาชานจากที่ดินคนตระกูลมนัสเสห์⁹ หัวเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่กำหนดไว้ให้คนอิสราเอลทั้งหมด และให้คนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ในหมู่พวกเขา เพื่อว่าถ้าผู้ใดได้ฆ่าคนด้วยมิได้เจตนาจะได้หนีไปที่นั่นได้ เพื่อว่าเขาจะไม่ต้องตายด้วยมือของผู้อาฆาตโลहित จนกว่าเขาจะได้ยื่นต่อหน้าชุมนุมชน

21

เมืองต่างๆสำหรับคนตระกูลเลวี

¹ ขณะนั้นหัวหน้าบรรพบุรุษของคนเลวีมาหาเอเลอาซาร์ ปโรหิตและโยชูวาบุตรชายนูน และหัวหน้าบรรพบุรุษของตระกูลต่างๆของคนอิสราเอล² และเขาได้กล่าวแก่ท่านเหล่านั้นในเมืองซีโลห์ในแผ่นดินคานาอันว่า พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโดยทางโมเสสว่า ให้มอบหัวเมืองแก่เราทั้งหลายเพื่อจะได้อาศัยอยู่ ทั้งทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์ของข้าพเจ้าทั้งหลาย³ ดังนั้นแหละตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ คนอิสราเอลจึงได้มอบเมืองและทุ่งหญ้าต่อไปนี้จากมรดกของเขาให้แก่คนเลวี⁴ สลากออกมาเป็นของครอบครัวคนโคฮาต ดังนั้นแหละ คนเลวีซึ่งเป็นลูกหลานของอาโรนปุโรหิตได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากตระกูลยู

ดาห์ ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน 5 ส่วนคนโคฮาที่เหลื่ออยู่ ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลเอฟราอิม จากตระกูลดาน และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ 6 คนเกอร์โซน ได้รับหัวเมืองโดยจับสลากสิบสามหัวเมือง จากครอบครัวของตระกูลอิสสาคาร จากตระกูลอาเซอร์ จากตระกูลนัฟทาลี และจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ในบาซาน 7 คนเมรารีตามครอบครัวของเขา ได้รับหัวเมืองสิบสองหัวเมือง จากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระกูลเศบูลุน 8 หัวเมืองและทุ่งหญ้าเหล่านี้คนอิสราเอลได้จับสลากให้แก่คนเลวีดังที่พระเยโฮวาห์ได้บัญชาโดยทางโมเสส 9 เขาให้หัวเมืองต่อไปนี้จากตระกูลยูดาห์และตระกูลสิเมโอน ตามชื่อดังนี้ 10 เมืองเหล่านี้ตกเป็นของคนอาโรนคือ ครอบครัวโคฮาครอบครัวหนึ่งซึ่งเป็นคนเลวีเพราะสลากตกเป็นของเขาก่อน 11 เขาทั้งหลายให้เมืองอารบาแก่เขา อารบาเป็นบิดาของอานาค คือเมืองเฮโบรน อยู่ในแดนเทือกเขาของยูดาห์ รวมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมืองนั้นด้วย 12 แต่ทุ่งนาและชนบทของเมืองนี้ ได้ยกให้แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์เป็นกรรมสิทธิ์ 13 เขาได้ให้เมืองเฮโบรนแก่ลูกหลานของอาโรนปุโรหิต อันเป็นเมืองลี้ภัยสำหรับผู้ฆาตคนพร้อมทั้งทุ่งหญ้ารอบเมือง เมืองลิบนาห์พร้อมทุ่งหญ้า 14 เมืองยาททีร์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเอชเทโมอาพร้อมทุ่งหญ้า 15 เมืองโฮโลนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเดบิร์พร้อมทุ่งหญ้า 16 เมืองอายินพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยูธาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธเซเมชพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นเก้าหัวเมืองจากสองตระกูลนี้ 17 จากตระกูลเบนยามิน มีเมืองกิเบโอนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเกบาพร้อมทุ่งหญ้า 18 เมืองอานาโททพร้อมทุ่งหญ้า เมืองอัลโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง 19 หัวเมืองที่เป็นของลูกหลาน

อาโรนบุโรหิต รวมกันสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง ²⁰ ส่วนคนโคฮาทที่เหลืออยู่ซึ่งเป็นครอบครัวคนโคฮาทของคนเลวีนั้น หัวเมืองที่เขาได้รับโดยสลากมาจากตระกูลเอฟราอิม ²¹ เมืองที่เขาให้ คือเมืองเซเคม เป็นเมืองสิทธิ์ของผู้ฆ่าคนพร้อมทุ่งหญ้าในแดนเทือกเขาของเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า ²² เมืองชิบซาอิมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสี่หัวเมือง ²³ และจากตระกูลดาน มีเมืองเอลเทเคพร้อมทุ่งหญ้า กิบเบโรนพร้อมทุ่งหญ้า ²⁴ อัยยาโลนพร้อมทุ่งหญ้า กัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ²⁵ และจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีเมืองทาอานาคพร้อมทุ่งหญ้า และกัทธิมโมนพร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง ²⁶ หัวเมืองซึ่งเป็นของครอบครัวคนโคฮาทที่เหลืออยู่นั้น มีสิบหัวเมืองด้วยกัน พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง ²⁷ เขาให้เมืองจากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลแก่คนเกอร์โซน ครอบครัวหนึ่งของคนเลวี คือเมืองโกลานในบาชาน เป็นเมืองสิทธิ์ของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองเบเอชเทอราห์พร้อมทุ่งหญ้า รวมเป็นสองหัวเมือง ²⁸ และจากตระกูลอิสสาการ์ มีเมืองคีชีโอนพร้อมทุ่งหญ้า ดาเบรัทพร้อมทุ่งหญ้า ²⁹ เมืองยารมูทพร้อมทุ่งหญ้า เอนกันนิมพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ³⁰ และจากตระกูลอาเซอร์ มีเมืองมิซาลพร้อมทุ่งหญ้า อับโดนพร้อมทุ่งหญ้า ³¹ เมืองเฮลซัทพร้อมทุ่งหญ้า เมืองเรโอบพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง ³² และจากตระกูลนัฟทาลี เมืองคาเดชในกาลิลี เป็นเมืองสิทธิ์ของผู้ฆ่าคน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองฮัมโมทโดร์พร้อมทุ่งหญ้า และเมืองคารทานพร้อมทุ่งหญ้า รวมสามหัวเมือง ³³ หัวเมืองที่เป็นของคนเกอร์โซนตามครอบครัวนั้น รวมกันมีสิบสามหัวเมือง พร้อมกับทุ่งหญ้ารอบทุกเมือง ³⁴ เขาให้หัวเมืองจากตระกูล

เศบูนแก่ครอบครัวคนเมราริ คือคนเลวีที่เหลืออยู่ มีเมือง โยกเนอัมพร้อมทุ่งหญ้า เมืองคารทาทห์พร้อมทุ่งหญ้า³⁵ เมือง ดิมนาห์พร้อมทุ่งหญ้า เมืองนาหะลาลพร้อมทุ่งหญ้า รวม สี่หัวเมือง³⁶ และจากตระกูลรูเบน มีเมืองเบเซอร์พร้อมทุ่ง หญ้า เมืองยาฮาสพร้อมทุ่งหญ้า³⁷ เมืองเคเดโมทพร้อมทุ่ง หญ้า เมืองเมฟอัทพร้อมทุ่งหญ้า รวมสี่หัวเมือง³⁸ และจาก ตระกูลกาต มีเมืองราโมทในกิเลอาด เป็นเมืองลี้ภัยของผู้ฆ่า คน พร้อมทุ่งหญ้า เมืองมาหะนาอิมพร้อมทุ่งหญ้า³⁹ เมืองเฮ ซโบนพร้อมทุ่งหญ้า เมืองยาเซอร์พร้อมทุ่งหญ้า รวมทั้งหมด เป็นสี่หัวเมือง⁴⁰ เมืองซึ่งเป็นของคนเมราริตามครอบครัว ซึ่งเป็นครอบครัวคนเลวีที่เหลืออยู่นั้น เมืองที่เป็นส่วนแบ่ง ของเขาทั้งหมดมีสิบสองหัวเมือง⁴¹ หัวเมืองของคนเลวี ซึ่ง อยู่ท่ามกลางกรรมสิทธิ์ของคนอิสราเอลนั้นรวมทั้งหมดมีสี่สิ บแปดหัวเมืองพร้อมทุ่งหญ้าประจำเมือง⁴² เมืองเหล่านี้แต่ ละเมืองมีทุ่งหญ้าล้อมรอบ ทุกเมืองก็มีอย่างนี้⁴³ ดังนี้แห ละพระเยโฮวาห์ประทานแผ่นดินทั้งสิ้นแก่คนอิสราเอลดังที่ พระองค์ทรงปฎิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเขา เมื่อเขาทั้งหลายยึดแล้วก็เข้าไปตั้งบ้านเมืองอยู่ที่นั่น⁴⁴ และพระเย โฮวาห์ประทานให้เขามีความสงบอยู่ทุกด้าน ดังที่พระองค์ ทรงปฎิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเขา ไม่มีศัตรูสักคนเดียว ยืนหยัดต่อสู้เขาได้ พระเยโฮวาห์ทรงมอบศัตรูของเขาให้ อยู่ในกำมือของเขาทั้งสิ้นแล้ว⁴⁵ สรรพสิ่งอันดีทุกอย่างซึ่ง พระเยโฮวาห์ทรงตรัสกับวงศ์วานอิสราเอลนั้นก็ไม่ได้ขาดสัก สิ่งเดียว สำเร็จทั้งสิ้น

ตระกูลต่างๆที่อยู่ฟากทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ได้สร้างแท่นบูชาเป็นที่ระลึก

1 คราวนั้นโยชูวาได้เรียกคนรูเบน คนกาต คนมนัสเสห์ ครึ่งตระกูลมา 2 และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □ท่านทั้งหลาย ได้ทำทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ และได้เชื่อฟังเสียงของข้าพเจ้าในสารพัดซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน 3 นานวันแล้วจนบัดนี้ ท่านมิได้ทอดทิ้งญาติพี่น้องของท่าน แต่ได้ระมัดระวังที่จะกระทำตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน 4 บัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้โปรดให้พี่น้องของท่านหยุดพักแล้ว ดั่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับเขา ฉะนั้นบัดนี้ท่านจงกลับไปสู่ถิ่นที่ของท่านเถิด ไปสู่แผ่นดินซึ่งท่านถือกรรมสิทธิ์ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ยกให้ท่านที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นนั้น 5 แต่จงระวังให้มากที่จะปฏิบัติตามพระบัญญัติและพระราชบัญญัติซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์บัญชาท่านไว้ คือที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ และปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน 6 โยชูวา จึงได้อวยพรเขาและส่งเขากลับ ไปยังถิ่นที่ของเขาทุกคน 7 ส่วนคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลนั้น โมเสสได้มอบให้เขาถือกรรมสิทธิ์ในเมืองบาซาน แต่อีกครึ่งตระกูลนั้นโยชูวามอบให้เขามีกรรมสิทธิ์ข้างเคียงกับพี่น้องของเขาที่ฟากแม่น้ำจอร์แดนทางด้านตะวันตกนี้ และเมื่อโยชูวาส่งเขากลับไป ยังถิ่นที่ของตน ท่านได้อวยพรเขา 8 กล่าวแก่เขาว่า □จงกลับไปยังถิ่นที่ของท่านทั้งหลายพร้อมกับทรัพย์สมบัติมั่งคั่งมีฝูงสัตว์มากมาย มีเงิน ทองคำ ทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก

และเสื้อผ้าเป็นอันมาก จงแบ่งของที่ริบมาจากศัตรูของท่าน ให้แก่พี่น้องของท่าน 9 คนรูเบน คนกาตและคนมนัสเสห์ ครึ่งตระกูลได้แยกจากคนอิสราเอลที่ซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันกลับไปอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด เป็นแผ่นดินที่เขาถือกรรมสิทธิ์ซึ่งเขาได้เข้าตั้งอยู่ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาห์โดยทางโมเสส 10 และเมื่อเขาทั้งหลายมาถึงท้องถิ่นที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดนที่อยู่ในแผ่นดินคานาอัน คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่ใกล้แม่น้ำจอร์แดน เป็นแท่นขนาดมหิมา 11 และคนอิสราเอลได้ยินคนพูดกัน ๓ ดุเถิด คนรูเบน คนกาตและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล ได้สร้างแท่นบูชาที่พรมแดนแผ่นดินคานาอันในท้องถิ่นใกล้แม่น้ำจอร์แดนในด้านที่เป็นของคนอิสราเอล 12 และเมื่อคนอิสราเอลได้ยินเช่นนั้น ชุมนุมชนอิสราเอลทั้งหมดก็ไปรวมกันที่เมืองซีโลห์ เพื่อจะขึ้นไปทำสงครามกับเขา 13 แล้วคนอิสราเอลจึงใช้ไฟให้สบุตรชายเอเลอาซาร์บุโรฮิตไปยังคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด 14 พร้อมกับประมุขสิบคน คนหนึ่งจากแต่ละตระกูลในอิสราเอล ทุกคนเป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษในคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆ 15 เมื่อเขามาถึงคนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในแผ่นดินกิเลอาด เขาก็กล่าวแก่พวกเหล่านั้นว่า 16 ๓ ชุมนุมชนทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์กล่าวตั้งนี้ว่า ๓ ท่านทั้งหลายได้กระทำการละเมิดอะไรเช่นนี้ต่อพระเจ้าของอิสราเอลหนอ ซึ่งในวันนี้ท่านทั้งหลายได้เห็นกลับจากติดตามพระเยโฮวาห์ โดยท่านได้สร้างแท่นบูชาสำหรับตัว เป็นการกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ 17 ความชั่วช้าซึ่งเราทำที่เมืองเปโอธันนั้นยังไม่พอเพียงหรือ ซึ่งจนกระทั่งวันนี้เรายังชำระตัวของเราให้สะอาดไม่หมด

เลย และซึ่งเป็นเหตุให้ภัยพิบัติเกิดแก่ชุมชนนมชนของพระเยโฮวาห์ 18 ในวันนี้ท่านทั้งหลายจะหนีไปเสียจากการติดตามพระเยโฮวาห์หรือ ถ้าท่านทั้งหลายกบฏต่อพระเยโฮวาห์ในวันนี้ ในวันพรุ่งนี้พระองค์จะทรงกริ้วต่อชุมชนนมชนอิสราเอลทั้งหมด 19 แต่ถ้าแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านไม่สะอาดจงข้ามไปในแผ่นดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระเยโฮวาห์ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และมาถือกรรมสิทธิ์อยู่ท่ามกลางพวกเราเถิด ขอ แต่เพียง อย่ากบฏต่อพระเยโฮวาห์ หรือกบฏต่อเรา โดยที่ท่านทั้งหลายสร้างแท่นบูชาสำหรับตัว นอกจากแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย 20 อาคารบุตรชายเศราห์ได้กระทำการละเมิดในเรื่องของที่ถูกสาปแช่งนั้นไม่ใช่หรือ พระพิโรธก็ตกเหนือชุมชนนมชนอิสราเอลทั้งสิ้น เขามิได้พินาศแต่คนเดียวในเรื่องความชั่วช้าของเขา 21 ขณะนั้นคนรูเบน คนกาดและคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลได้ตอบผู้หัวหน้าของคนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆว่า 22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบ และอิสราเอลจะทราบเสียด้วย ถ้าว่าเป็นการกบฏหรือละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ (ก็ขออย่าไว้ชีวิตพวกเราในวันนี้เลย) 23 ที่ว่าเราได้สร้างแท่นบูชาขึ้นเพื่อหนีจากการติดตามพระเยโฮวาห์หรือพวกเราได้สร้างไว้เพื่อถวายเครื่องเผาบูชา หรือธัญญาบูชาหรือถวายสันติบูชาบนแท่นนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษเถิด 24 เปล่าเลย แต่พวกเราได้สร้างไว้ด้วยเกรงว่าในเวลาต่อไปภายหน้าลูกหลานของท่านอาจจะกล่าวต่อลูกหลานของเราว่า 25 เจ้ามีส่วนเกี่ยวพันอะไรกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดนระหว่างเรากับเจ้าทั้งหลายนะ

คนรูเบนและคนกาตเฮีย พวกเจ้าไม่มีส่วนในพระเยโฮวาห์□
ตั้งนั้นแหละลูกหลานของท่านอาจกระทำให้ลูกหลานของ
เราทั้งหลายหยุดเกรงกลัวพระเยโฮวาห์²⁶ เพราะฉะนั้นเรา
จึงว่า□ให้เราสร้างแท่นบัดนี้ มิใช่สำหรับถวายเครื่องเผาบูชา
หรือเครื่องสัตวบูชาใดๆ²⁷ แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับ
ท่านทั้งหลาย และระหว่างคนชั่วอายุต่อจากเราว่า เราทั้ง
หลายจะกระทำการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ต่อพระพักตร์
ของพระองค์ ด้วยเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชา และ
เครื่องสันติบูชา ด้วยเกรงว่าลูกหลานของท่านจะกล่าวแก่
ลูกหลานของเราในเวลาต่อไปว่า □เจ้าไม่มีส่วนในพระเย
โฮวาห์□□²⁸ และเราคิดว่า ถ้ามีใครพูดเช่นนี้กับเราหรือกับ
เชื้อสายของเราในเวลาข้างหน้า เราก็จะกล่าวว่า □ดูเถิด นั้น
เป็นแท่นจำลองของแท่นแห่งพระเยโฮวาห์ บรรพบุรุษของ
เรากระทำไว้ มิใช่เพื่อถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตว
บูชา แต่เพื่อเป็นพยานระหว่างเรากับท่าน□²⁹ ขอพระเจ้า
อย่ายอมให้เราภนถูต่อพระเยโฮวาห์เลย และหันจากติดตาม
พระเยโฮวาห์เสียในวันนี้ โดยสร้างแท่นอื่นสำหรับเครื่อง
เผาบูชา รัญญบูชา เครื่องสัตวบูชา นอกจากแท่นพระเยโฮ
วาห์พระเจ้าของเราซึ่งตั้งอยู่ที่หน้าพลับพลาของพระองค์□
³⁰ เมื่อพีเนหัสบุตรโรหิตและประมุขของชุมนุมชน และหัวหน้า
คนอิสราเอลที่นับเป็นพันๆที่อยู่ด้วยกันนั้น ได้ยินถ้อยคำที่
คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์กล่าว ก็รู้สึกเป็นที่พอใจ
มาก³¹ พีเนหัสบุตรชายของเอเลอาซาร์บุตรโรหิต จึงกล่าว
แก่คนรูเบน คนกาต และคนมนัสเสห์ว่า □วันนี้เราทราบแล้ว
ว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตท่ามกลางพวกเรา เพราะท่านทั้ง
หลายมิได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ท่านได้ช่วย

ให้ชนอิสราเอลพ้นจากพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ 32 แล้ว ฟีนีห์บุตรชายเอเลอาซาร์บุโรหิต และประมุขทั้งหลายก็ กลับจากคนรูเบน และคนกาต จากแผ่นดินกิเลอาดไปยัง แผ่นดินคานาอัน ไปหาคนอิสราเอลแจ้งข่าวให้เขาทราบ 33 รายงานนั้นเป็นที่พอใจคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็ สรรเสริญพระเจ้า และไม่พูดถึงเรื่องที่จะกระทำสงครามกับ เขา เพื่อทำลายแผ่นดินซึ่งคนรูเบนและคนกาตได้อาศัยอยู่ นั้นอีกเลย 34 คนรูเบนและคนกาตเรียกแท่นนั้นว่า แอด เพราะว่าเป็นพยานในระหว่างเราว่า พระเยโฮวาห์ เป็นพระเจ้า

23

โยชวาผู้ชรามากให้คำปรึกษาที่ดี

1 ต่อมาอีกนานเมื่อพระเยโฮวาห์โปรดให้อิสราเอลสงบ จาก การ ศึก ศ์ ตรู ทั้ง หลาย ที่ ล้อม รอบ และ โย ชวา มี อายุ ชราลง มาก 2 โยชวาก็ เรียกบรรดาคนอิสราเอล ทั้ง พวก ผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ และกล่าวแก่ เขาทั้งหลายว่า ข้าพเจ้าแก่และมีอายุมากแล้ว 3 ท่านทั้งหลาย ได้เห็นสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ กระทำต่อบรรดาประชาชาติเหล่านี้เพื่อเห็นแก่ท่าน เพราะว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ได้ทรงสู้รบเพื่อท่าน 4 ดูเถิด ประชาชาติที่เหลือนั้น ข้าพเจ้าได้จับสลากแบ่งให้ เป็นมรดกแก่ตระกูลของท่าน ร่วมกับประชาชาติทั้งสิ้นซึ่ง ข้าพเจ้าได้ขจัดออกเสีย ตั้งแต่แม่น้ำจอร์แดนจนถึงทะเล ใหญ่ทางทิศตะวันตก 5 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะ ทรงผลักดินเขาออกไปให้พ้นหน้าท่าน และทรงขับไล่เขา ให้ออกไปพ้นสายตาของท่าน และท่านจะได้ยึดครองแผ่นดิน

ดินของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสัญญาไว้ต่อท่าน ⁶ เพราะฉะนั้นจงมีความกล้าในการที่จะรักษาและกระทำตามสิ่งสารพัดซึ่งเขียนไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส เพื่อจะไม่ได้หันไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ ⁷ เพื่อว่าท่านจะมีได้ปะปนกับประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งเหลืออยู่ท่ามกลางท่าน หรือออกชื่อพระของเขา หรือปฏิญาณในนามพระของเขา หรือปรนนิบัติพระนั้น หรือกราบลงนมัสการพระนั้น ⁸ แต่ท่านจงติดพันอยู่กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านดังที่กระทำอยู่จนทุกวันนี้ ⁹ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่โตและแข็งแรงออกไปให้พ้นหน้าท่าน ส่วนท่านเองก็ยังไม่มีความใฝ่ใถ่ต่อท่านได้จนถึงวันนี้ ¹⁰ พวกท่านคนเดียวจะขับไล่หนึ่งพันคนให้หนีไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต่อสู้เพื่อท่าน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ ¹¹ เพราะฉะนั้นจงระวังตัวให้ดีที่จะรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ¹² เพราะว่าถ้าท่านหันกลับและเข้าร่วมกับประชาชาติเหล่านี้ที่เหลืออยู่ในหมู่พวกท่าน โดยแต่งงานกับเขา คือท่านแต่งงานกับหญิงของเขา และเขาแต่งงานกับหญิงของท่าน ¹³ ท่านจงทราบเป็นแน่เถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะไม่ทรงขับไล่ประชาชาติเหล่านี้ออกไปให้พ้นหน้าท่าน แต่เขาจะเป็นบ่วงและเป็นกับดักท่าน เป็นหอกข้างแฉับเป็นหนามยอกตา จนกว่าท่านจะพินาศไปจากแผ่นดินที่ดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ¹⁴ ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้ากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว ท่านทุกคนได้ทราบอย่างสุดจิตสุดใจของท่านแล้วว่า ไม่มีสักสิ่งเดียวซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านตรัสเกี่ยวกับท่านแล้ว ล้มเหลวไป สำเร็จหมดทุกอย่าง ไม่มีสักอย่างเดียวที่ล้มเหลว ¹⁵ สิ่งสารพัดที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านสัญญาเกี่ยวกับ

กับท่านได้สำเร็จเพื่อท่านฉันใด พระเยโฮวาห์ก็จะทรงนำ
 สิ่งสารพัดที่ร้ายมาถึงท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่าน
 เสียจากแผ่นดินอันดีนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
 ประทานแก่ท่านเช่นเดียวกัน ¹⁶ ถ้าท่านทั้งหลายละเมิดพันธ
 สัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งพระองค์ทรง
 บัญชาท่านไว้และไปปรนนิบัติพระอื่น และกราบลงนมัสการ
 พระนั้น แล้วพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จะพลุ่งขึ้นต่อท่าน
 แล้วท่านจะพินาศไปอย่างรวดเร็วจากแผ่นดินที่ดี ซึ่งพระเย
 โฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน□

24

โยชูวา พวกผู้ใหญ่และบรรดาคคนอิสราเอลปฏิญาณว่า
 จะปรนนิบัติพระเจ้า

¹ แล้วโยชูวาก็รวบรวมบรรดาตระกูลคนอิสราเอลมาที่
 เชเคม แล้วเรียกพวกผู้ใหญ่ ผู้หัวหน้า ผู้พิพากษา และเจ้า
 หน้าที่ของอิสราเอล แล้วเขาก็มาปรากฏตัวต่อพระพักตร์
 พระเจ้า ² แล้วโยชูวากล่าวกับประชาชนทั้งสิ้นว่า □พระเยโฮ
 วาห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า □ในกาลดึกดำบรรพ์
 บรรพบุรุษของเจ้าอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้น คือเทราห์ บิดาของ
 อับราฮัมและของนาโฮร์ และเขาปรนนิบัติพระอื่น ³ แล้ว
 เราได้นำบิดาของเจ้าคืออับราฮัมมาจากฟากแม่น้ำข้างโน้น
 และนำเขามาตลอดแผ่นดินคานาอัน กระทำให้เชื้อสายของ
 เขามีมากมาย เราให้อิสอัคแก่เขา ⁴ เราให้ยาโคบและเอซาว
 แก่อิสอัค และเราได้ให้แดนเทือกเขาเสอีร์แก่เอซาวเป็น
 กรรมสิทธิ์ แต่ยาโคบและลูกหลานของเขาได้ลงไปในอียิปต์
⁵ และเราได้ใช้โมเสสกับอาโรนมา และเราได้ให้ภัยพิบัติ
 เกิดแก่อียิปต์ด้วยสิ่งที่เรากระทำท่ามกลางเขานั้น และภายหลัง
 เราได้นำเจ้าทั้งหลายออกมา ⁶ แล้วเราก็นำบรรพบุรุษ

ของเจ้าออกจากอียิปต์และเจ้าทั้งหลายมาถึงทะเล และชาวอียิปต์ได้ไล่ตามบรรพบุรุษของเจ้าทั้งหลายด้วยรถรบและพลม้ามาถึงทะเลแดง ⁷ และเมื่อเขาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระองค์ก็บันดาลให้ความมืดเกิดขึ้นระหว่างเจ้าทั้งหลายและชาวอียิปต์ และกระทำให้ทะเลท่วมมิดเขา นัยน์ตาของเจ้าทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่เรากระทำในอียิปต์และเจ้าทั้งหลายอยู่ในถิ่นทุรกันดารช้านาน ⁸ และเราก็นำเจ้าทั้งหลายมาที่แผ่นดินของคนอามไรต์ซึ่งอยู่ที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น เขาสู้รบกับเจ้าทั้งหลาย และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้า และเจ้าทั้งหลายยึดครองแผ่นดินของเขาและเราก็ทำลายเขาให้พินาศ ⁹ คราวนั้นบาลาคบุตรชายศิปโปร์ กษัตริย์เมืองโมอับ ได้ลุกขึ้นต่อสู้กับอิสราเอล เขาใช้ให้ไปตามบาลาอัมบุตรชายเบโอร์มาให้แข่งเจ้าทั้งหลาย ¹⁰ แต่เราไม่ฟังบาลาอัม เพราะฉะนั้นเขาจึงอวยพรเจ้าทั้งหลายเรื่อยไป ดังนั้นเราจึงช่วยเจ้าให้พ้นมือของเขา ¹¹ และเจ้าทั้งหลายข้ามแม่น้ำจอร์แดน มาที่เมืองเยรีโค และชาวเมืองเยรีโคต่อสู้กับเจ้า และคนอามไรต์ คนเปริสซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส และเราได้มอบเขาไว้ในมือของเจ้าทั้งหลาย ¹² และเราได้ใช้ตัวตอไปข้างหน้าเจ้าทั้งหลาย ซึ่งขับไล่กษัตริย์ทั้งสองของชาวอามไรต์ไปเสียให้พินาศ ไม่ใช่ด้วยดาบหรือด้วยธนูของเจ้า ¹³ เราได้ยกแผ่นดินซึ่งเจ้าไม่ได้เห็นเอยกายบนนั้น แลยกเมืองซึ่งเจ้าทั้งหลายไม่ต้องสร้างให้แก่เจ้าและเจ้าทั้งหลายได้เข้าอยู่ เจ้าได้กินผลของสวนองุ่นและสวนมะกอกเทศซึ่งเจ้าไม่ต้องปลูก ¹⁴ เหตุฉะนั้น บัดนี้จงยำเกรงพระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ด้วยความจริงใจและด้วยความจริง จงทิ้งพระเหล่านั้นซึ่งบรรพบุรุษของท่านได้เคยปรนนิบัติที่ปากแม่น้ำข้างโน้น และในอียิปต์เสีย และ

ท่านทั้งหลายจงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์¹⁵ และถ้าท่านไม่เต็มใจที่จะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายจงเลือกเสียในวันนี้ว่าท่านจะปรนนิบัติผู้ใด จะปรนนิบัติพระซึ่งอยู่ปากแม่น้ำข้างโน้นที่บรรพบุรุษของท่าน ได้เคยปรนนิบัติ หรือพระของคนอโมไรต์ในแผ่นดินซึ่งท่านอาศัยอยู่ แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์¹⁶ ฝ่ายประชาชนทั้งหลายจึงตอบว่า ข้าพเจ้าอย่ายอมให้ข้าพเจ้าทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่นเลย¹⁷ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์นั้นทรงนำข้าพเจ้าทั้งหลายและบรรพบุรุษของข้าพเจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ และออกจากเรือนทาสนั้น และเป็นผู้ทรงกระทำหมายสำคัญยิ่งใหญ่ทั้งหลายท่ามกลางสายตาของพวกข้าพเจ้า และทรงคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายไว้ตลอดทางที่ข้าพเจ้าได้เดินไป และท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งพวกข้าพเจ้าผ่าน¹⁸ และพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ชนชาติทั้งหลายออกไปให้พ้นหน้าข้าพเจ้า คือคนอโมไรต์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย¹⁹ แต่โยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ไม่ได้ ด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหวงแหน พระองค์จะไม่ทรงอภัยการละเมิดหรือความบาปของท่าน²⁰ ถ้าท่านทั้งหลายละทิ้งพระเยโฮวาห์ไปปรนนิบัติพระอื่น แล้วพระองค์จะทรงหันกลับและกระทำอันตรายแก่ท่าน และผลาญท่านเสีย หลังจากที่พระองค์ทรงกระทำติดต่อกับท่านแล้ว²¹ และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า ข้าพเจ้าทำได้ แต่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์²² แล้วโยชูวากล่าวแก่ประชาชนว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยาน

ปรึกษารำตนเองว่า ท่านได้เลือกพระเยโฮวาห์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์นั้น^{๒๓} และเขากล่าวว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยาน^{๒๓} ท่านจึงกล่าวว่า เพราะฉะนั้น บัดนี้จงทิ้งพระอื่นซึ่งอยู่ในหมู่พวกท่านนั้นเสีย และโน้มจิตใจของท่านเข้าหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล^{๒๔} และประชาชนกล่าวแก่โยชูวาว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์^{๒๕} ดังนั้นโยชูวาก็ได้กระทำพันธสัญญากับประชาชน และวางกฎเกณฑ์และกฎให้แก่เขาในวันนั้นที่เมืองเชเคม^{๒๖} และโยชูวาก็จารึกถ้อยคำเหล่านี้ไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของพระเจ้า และท่านได้เอาก้อนหินใหญ่ตั้งไว้ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ในสถานบริสุทธิ์แห่งพระเยโฮวาห์^{๒๗} และโยชูวากล่าวแก่ประชาชนทั้งปวงว่า ๓ ดูเถิด ศิลาก้อนนี้จะเป็นพยานปรึกษารำเรา เพราะศิลานี้ได้ยืนยันพระวาทะทั้งสิ้นแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งตรัสแก่เรา จึงจะเป็นพยานปรึกษารำท่าน เกลือกว่าท่านจะปฏิเสธพระเจ้าของท่าน^{๒๘} แล้วโยชูวาก็ปล่อยให้ประชาชนกลับไปยังที่มรดกของตนทุกคน

ความตายและการฝังศพของโยชูวา

^{๒๙} อยู่มาภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้โยชูวาบุตรชายนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ก็สิ้นชีวิต มีอายุหนึ่งร้อยสิบปี^{๓๐} และเขาก็ฝังท่านไว้ในที่ดินมรดกของท่านที่เมืองทิมนาทเสราห์ซึ่งอยู่ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทิศเหนือของยอดเขากาอัท^{๓๑} คนอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ตลอดสมัยของโยชูวา และตลอดสมัยของพวกผู้ใหญ่ผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้ทราบถึงบรรดาพระราชกิจซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเพื่ออิสราเอล^{๓๒} กระดูกของโยเซฟซึ่งชน

อิสราเอลนำมาจากอียิปต์นั้น เขาฝังไว้ที่เมืองเซเคม ในส่วน
ที่ดินซึ่งยาโคบซื้อได้จากลูกหลานของฮาโมร์บิดาของเซเคม
เป็นเงินหนึ่งร้อยแผ่น ที่นี้ตกเป็นมรดกของลูกหลานโยเซฟ
33 และเอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรนก็สิ้นชีวิต และเขาฝัง
ศพท่านไว้ในเนินเขาซึ่งเป็นของฟีเนห์บุตรชายของท่าน
ซึ่งได้มอบไว้ให้เขาในแดนเทือกเขาเอฟราอิม

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a